

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 18 ЛИПНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№132 (6248)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Якби ми були членом НАТО, чи була б сьогодні агресія Росії проти України? Точно ні».

Президент України про НАТО як дієвий інструмент глобальної безпеки

2

Як реформувати медицину в прифронтовій зоні

Фото Володимира ЗАЙКИ

3

Ранні зернові зібрано з половини площ

ЖНИВА-2018. Станом на середину липня українські аграрії зібрані ранні зернові та зернобобові культури з половини посівних площ, що становить 4,77 мільйона гектарів, з урожайністю 30,9 центнера з гектара. Про це повідомляє прес-служба Мінагрополітики.

За даними відомства, загалом намолочено 14,72 мільйона тонн зерна. Якщо проаналізувати цей урожай за культурами, то вже зібрано: озимої пшениці — 10,83 мільйона тонн з 3,34 мільйона гектарів; ярої пшениці — 18 тисяч тонн з 7 тисяч гектарів; озимого ячменю — 2,79 мільйона тонн з 800 тисяч гектарів; ярого ячменю — 648,6 тисячі тонн з 345,4 тисячі гектарів; гороху — 413,9 тисячі тонн з 263,1 тисячі гектарів. Також розпочато збирання жита, якого намолочено 17,2 тисячі тонн з 7,1 тисячі гектарів та вівса — 3,8 тисячі тонн з 2,58 тисячі гектарів.

У всіх областях триває збирання озимого ріпаку, якого намолочено 1,96 мільйона тонн, і ярого — 5,1 тисячі тонн.

ЦИФРА ДНЯ

1613 медалей

вибороли на міжнародних змаганнях високого рівня українські спортсмени протягом першого півріччя цього року

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я. Луганщина та Донеччина просять підтримати регіональний пілотний проект

Дональда Трампа розкритикували однопартійці

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ ТЕТ-А-ТЕТ. Позиція американського президента у Гельсінкі викликала хвилю невдоволення у США

Побоювання щодо непередбачуваної поведінки президента США Дональда Трампа під час переговорів з російським лідером Володимиром Путіним, що їх висловлювали напередодні саміту в Гельсінкі американські урядовці та журналісти, виправдалися. Так, під час спільної прес-конференції президентів Трамп не дав прямої відповіді на запитання, чи довіряє він американським спецслужбам та їхнім звітам щодо втручання Росії у вибори в США і не захотів засудити кібератаки на сервери Демократичної партії США, імовірно, здійснені російськими спецслужбами.

«Прес-конференція в Гельсінкі була одним з найбільш ганебних виступів американського президента, які пам'ятаю», — написав у Twitter сенатор-республіканець Джон Маккейн. На його думку, Трамп довів, що він «не лише не спроможний, а й не хоче протистояти Путіну. Президент зробив свідомий вибір захищати тирана проти чесних запитань вільної преси і надати Путіну безумовну платформу для поширення пропаганди і брехні для світу», — йдеться в заяві сенатора, оприлюдненій на його сайті.

Деякі інші провідні однопартійці Трампа теж різко його критикують. Так, спікер Палати представників Конгресу США республіканець Пол Раян закликав Трампа визнати, що «Росія — не наш союзник». Раян підкреслив, що не має жодних сумнівів щодо втручання Росії в американські вибори.

Лідер демократів у Сенаті Чак Шумер написав у Twitter, що «за всю історію нашої країни американці ще ніколи не бачили президента США, який підтримує американського супротивника так, як Дональд Трамп підтримує президента Путіна». Зірка Голлівуду екс-губернатор штату Каліфорнія Арнольд Шварценеггер в емоційному відеозверненні до

Дональда Трампа у Twitter сказав: «Поруч з Путіним ви стояли як маленький фанат, і я запитував себе, коли ви попросите у нього автограф». Він обурився, що своїми висловлюваннями Трамп фактично піддав сумніву роботу американської розвідки та судової системи. «Ви президент США і не повинні так робити. Що з вами не так?» — запитав актор.

Дональда Трампа у Twitter сказав: «Поруч з Путіним ви стояли як маленький фанат, і я запитував себе, коли ви попросите у нього автограф». Він обурився, що своїми висловлюваннями Трамп фактично піддав сумніву роботу американської розвідки та судової системи. «Ви президент США і не повинні так робити. Що з вами не так?» — запитав актор.

4 8 2 0 1 0 3 0 8 0 0 2 2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 17 липня 2018 року

USD 2620.6838

за 100 доларів США

EUR 3071.4414

за 100 євро

RUB 4.2096

за 10 рублів

AU 326248.93

AG 4143.30

PT 217778.82

PD 247392.55

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Нам допомагає світ, коли ми об'єднані

ГЕОПОЛІТИКА. Змусити Кремль поважати міжнародне право може лише НАТО

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Анексія Криму Росією та її воєнна агресія на українському Донбасі фактично зруйнували всю повоєнну систему безпеки світу, яка базувалася на рішеннях Ради Безпеки ООН. Про це в ефірі програми «Свобода слова» заявив Президент Петро Порошенко. «Що відбувається, коли агресор — сама країна-член Ради Безпеки ООН, яка може заветувати будь-яке рішення?» — сказав глава держави, нагадавши, як РФ заблокувала рішення щодо створення незалежного трибуналу з розслідування обставин катастрофи МН17, «визнавши свою відповідальність за цей жахливий злочин». На думку Петра Порошенка, Радбез ООН у нинішніх умовах вже не є дієвим інструментом гарантування глобальної безпеки. На сьогодні у міжнародній спільноті залишився єдиний такий інструмент — НАТО.

Президент навів підсумки останнього саміту країн-членів НАТО, який пройшов минулого тижня у Брюсселі. Він зазначив, що нині для нашої країни членство в Альянсі має надзвичайно важливе значення, бо влада вже раз пропустила момент, коли на початку 2000-х країна могла стати членом НАТО. За його словами, у ті роки чимало українських політиків агітували виборців за позаблоковий статус Укра-

їни, який здатен зберегти безпеку нашої держави.

«Хочу нагадати, що Путін напав на нас тоді, коли ми мали позаблоковий статус, закріплений у законодавстві. І де зараз ці політики? Чому вони не відповідають перед українським народом?» — запитав Президент.

Вирішуватимуть самі українці

За його словами, на саміті НАТО Україна отримала «блискучий результат». «Нам не просто сказали, що двері відкриті. А сказали, що Україну ніхто не зупинить, ні в кого немає на це червоної картки. НАТО не збирається слухати Росію і віддавати Путіну право зупиняти український рух. Це право належить лише суверенній, незалежній державі України й українському народові», — наголосив Петро Порошенко.

Проте у питанні вступу до НАТО влада і опозиція мають бути єдиними, бо «ніхто ніколи не допомагатиме розколотій країні, роз'єднаній, підірваній ізсередини». Але в самій Україні питання вступу до НАТО завжди використовували і досі використовують різні політичні сили, щоб «стукати лобами людей і дискредитувати ідею про трансатлантичну інтеграцію. Як Президент збираюся звертати увагу не на політиків, а на народ», — наголосив Петро Порошенко.

Говорячи про відмінність між нинішнім ставленням українців до НАТО і ситуацією в 2000-х, він зауважив, що тепер вступ нашої держави до Північноатлантичного альянсу підтримують більш як половина людей. Він переконаний, що в кожній українській родині розуміють, що «НАТО — це мир», тому «голосуватимуть не за чи проти НАТО, а за мир і безпеку України».

Підступний план Кремля

Українська влада добре знає про намір Кремля захопити Маріуполь. «У головах російських стратегів «руського міра» захоплення Маріуполя і пробиття дороги сухоходом на Крим завжди залишалося пріоритетом. Розвідка це постійно підтверджувала», — сказав Президент під час ефіру. Він пригадав, як відразу після визволення Маріуполя 2014 року зустрівся з місцевими жителями, які в нього весь час запитували: «Ви нас не віддасте?» «Я сказав тоді, що буду пліч-о-пліч разом з ними», — зауважив Президент.

Наступного разу, коли в січні 2015 року обстріляли із систем залпового вогню «Град» житлові квартали Маріуполя і загинуло багато цивільних, в тому числі дітей, Президент також приїхав до Маріуполя і пообіцяв: «Ми зупинимо наступ».

«На сьогодні ми сконцентрували там достатню кількість підрозділів ЗСУ і не збираємося віддавати українську землю. Це хіба шахтарі обстрілювали нас тоді із систем залпового вогню? Хіба фермери вбивали українців? Ні, це були регулярні збройні сили Російської Федерації», — наголосив глава держави.

Перед владою стоїть питання про укріплення наших рубежів із моря. «Ми не миритимемося з незаконним захопленням українських та іноземних кораблів, які рухаються в напрямку українських портів, зокрема Маріуполя», — пообіцяв Петро Порошенко, відповідаючи на запитання про ситуацію в Керченській протоці й Азовському морі, де росіяни різко збільшили кількість оглядів українських суден. Президент повідомив, що у цьому зв'язку надав необхідні накази міністрам оборони, начальникам Генштабу, командувачеві ВМС.

Реформи вже показують результати

Петро Порошенко висловив думку щодо невиплати боргу російського Газпрому НАК «Нафтогаз України». Він наголосив, що Стокгольмський арбітраж зобов'язав російську компанію монополіста сплатити на користь

Нафтогазу 4,6 мільярда доларів. «Україна виграла 4,6 мільярда доларів у Росії, а та знову демонструє, що не збирається виконувати жодних домовленостей і навіть рішення суду», — зауважив Президент. За його словами, ця історія — приклад того, що «захиститися від Росії можна тільки об'єднаними ефективними діями всього світу. На моє глибоке переконання, альтернативи цьому немає».

Під час ефіру Петро Порошенко повідомив, що українські реформи в боротьбі з корупцією отримали надзвичайно схвальну оцінку на самітах ЄС і НАТО. Він наголосив, що робитиме все, щоб антикорупційні законодавчі норми стали незворотними.

«Антикорупційні інституції вже незалежні, у тому числі не залежні від Президента», — наголосив Петро Порошенко. За його словами, ці інституції мають діяти ефективно разом з антикорупційним судом. «Але не лише один, а всі суди в Україні мають також бути антикорупційними», — додав він.

За словами глави держави, реформи, зокрема й у боротьбі з корупцією, вже дали багатомільярдні надходження до державного бюджету, бо дали змогу вивести кошти з тіні. Це стосується енергетичної галузі, державних закупівель, компенсації податку на додану вартість, а також децентралізації.

Відродити військово-морський потенціал держави

Оксана КРАМАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

НАЦБЕЗПЕКА. Україна має докласти максимум зусиль для швидкого відновлення дієздатності морської оборонної компоненти держави, щоб бути завжди готовою до спільних оборонних дій у Чорному морі. Саме з цією метою щороку в нашій країні проводять багатонаціональні навчання «Сі Бриз». Про це заявив Президент Петро Порошенко під час відвідування маневрів «Сі Бриз-2018» в ході робочої поїздки до Одеси. За його словами, ці навчання — «не лише підвищення взаємосумісності, а нарощування рівня морської та польової виучки, злагодженість багатонаціональних підрозділів».

Такі спільні практичні заходи підготовки сприяють відродженню військово-морського потенціалу Української держави.

«Наша співпраця засвідчує єдність і готовність разом захистити мир і спільні цінності, які нас об'єднують з партнерами: демократію, свободу, верховенство права. Захистити територіальну цілісність, суверенітет і незалежність України», — наголосив Верховний Головнокомандувач ЗСУ. Багатонаціональні навчання «Сі Бриз-2018», які проводять в Україні з 1991 року, розпочалися 9 липня, в них беруть участь військово-службовці країн НАТО і країн-партнерів. На навчаннях представлені Болгарія, Великобританія, Греція, Грузія, Данія, Естонія, Індія, Італія, Канада, Литва, Молдова, Норвегія, ОАЕ, Польща, Румунія,

США, Туреччина, Україна та Швеція, повідомляє департамент прес-служби АП. Головне завдання навчань — набуття спроможності військовим командуванням ВМС України щодо планування та проведення морських операцій за процедурами і стандартами НАТО. А також підвищення рівня взаємосумісності частин та підрозділів Військово-Морських сил України з підрозділами країн-членів НАТО та країн-партнерів НАТО.

За словам Президента, після анексії Криму Україна зіткнулася з різким зростанням напруги. «Росія на незаконно окупованій території збільшила своє військове угруповання, вперше там розмістила ударна авіація, новітні ракетні та зенітні комплекси. Бачимо склад Чорноморського флоту Росії, який незаконно розташований в анексованому українському Севастополі, посилено підводними човнами та новими військовими кораблями, озброєно далекобійними ракетами морського базування. Значно посилено корабельне угруповання країни-агресора в Азовському морі», — розповів Президент під час поїздки до Одеси. Він констатував, що військово-стратегічна обстановка в Чорноморському регіоні дуже напружена, і повідомив, що Росія почала незаконно зупиняти і здійснювати огляд суден, які прямують в українські порти на Азовському морі. Йдеться і про українські, і про іноземні судна.

«Ми бачимо, що це робиться для того, щоб заблокувати Україну на Азовському морі і, можливо, здійснити вій-

ськову атаку на Маріуполь, через який відбувається експорт продукції чорної металургії України, атаки на інші порти Азовського моря», — повідомив глава держави. Він ще раз наголосив на необхідності посилення боеготовності українських ВМС.

На флагмані Військово-Морських сил України фрегаті «Гетьман Сагайдачний» Верховний Головнокомандувач ЗСУ вийшов у відкрите море, де ознайомився з перебігом перших тактичних навчань тактичної групи малих броньованих артилерійських катерів. У складі групи в навчаннях взяли участь шість катерів. Було опрацьовано розгортання і атаки умовного корабля супротивника у взаємодії з авіацією ВМС України. Мета навчання — напрацювати організацію планування та підготовки багатонаціональної операції з безпеки у кризовому регіоні багатонаціональним штабом за стандартами НАТО.

У ході візиту Петро Порошенко відвідав американський штабний корабель Mount Whitney, який бере участь у багатонаціональних навчаннях «Сі Бриз-2018». Глава держави зустрівся з Головнокомандувачем Збройних сил США в Європі генералом Кертісом Скапаротті. Президент відзначив двосторонню співпрацю й зауважив, що за останні чотири роки взаємодія між Україною та НАТО посилюється. Він наголосив, що Україна підвищує обороноздатність та реформує безпековий сектор, оскільки стратегічна мета нашої держави — вступ до НАТО.

На флагмані Військово-Морських сил України фрегаті «Гетьман Сагайдачний» Верховний Головнокомандувач ЗСУ вийшов у відкрите море

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Як реформувати медицину в прифронтовій зоні

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Уже чотири роки медики Луганщини працюють у складній ситуації. Гостро не вистачає фахівців. Територія області розірвана. Закладів третього рівня медицини на українській частині немає: обласна клінічна лікарня, перинатальний центр з усім новітнім діагностичним обладнанням залишилися на тимчасово не підконтрольній території. Медики Луганщини звернулися до всіх зацікавлених сторін із проханням підтримати їх у розробленні пілотного проекту реформування й розвитку охорони здоров'я області. У цьому їх підтримують колеги з Донеччини.

Завдяки міжнародній допомозі

На Луганщину, а особливо у прифронтову зону, ніхто не їде працювати за покликом душі. Згідно з чинним законодавством, це має бути справа добровільна, але люди просто бояться їхати жити і працювати фактично у зону бойових дій. Так, в амбулаторіях та фельдшерсько-акушерських пунктах є працівники, навіть у так званій сірій зоні. Такі спеціалісти, як фельдшер з Трьохізбенки Лілія Швець, стають народними героями. Досить згадати, як вона на своєму червоному мотоциклі під бомбардуваннями їздила по всьому тутешньому краю. Проте місцевому населенню більше доводиться розраховувати на медичну допомогу переважно працівників мобільних бригад.

«Основне навантаження припало на наші центри територіальної медичної допомоги, розташовані в найближчих до лінії розмежування райцентрах і містах. Медики виїжджають у села і селища лікарськими бригадами: сімейний лікар з медсестрою, акушер-гінеколог, вузькопрофільні фахівці (їх беруть у поїздки за викликом). Але ситуація складна, у нас не в усіх районах є спеціалісти, які необхідні за тими ліцензіями, що мають лікувальні заклади. Найбільш кричуща ситуація в Міловому, Троїцьку й Попасній», — розповідає голова обласної асоціації медичних працівників головний лікар Кременського районного територіального медичного об'єднання Лариса Кульбач.

За її словами, українській Луганщині не вистачає 44 сімейних лікарів та 150 лікарів різних спеціальностей. І це лише для організації надання медичної допомоги другого рівня. Адаже область розділена воєнним конфліктом, а під контролем України залишилася тільки третина те-

Військові медики готують студентів Луганського державного медуніверситету до майбутньої нелегкої роботи

риторії, тут 707 тисяч постійних жителів і 294 тисячі переселенців. Тобто майже мільйон людей!

Ситуацію з наданням їм медичної допомоги рятують представники міжнародних організацій.

«Допомагають нам представники «Лікарів без кордонів» і Червоного Хреста. Вони навіть роблять кардіограми та УЗД, виконують деякі лабораторні дослідження», — розповідає Лариса Кульбач.

Значно зросло навантаження на всі лікувальні установи, які залишилися в області.

Головний лікар Кременського РТМО розповідає, що тепер у цій лікарні доводиться обслуговувати додатково 22 тисячі вимушених переселенців, адже всі вони звертаються по медичну допомогу. Крім того, кременським лікарям довелось потіснитися: на базі цієї клінічної лікарні працюють кафедри хірургії, анатомії, неврології, онкології в межах договору про взаємодію з медичним університетом, евакуйованим з Луганська. Лікаря надають допомогу жителям усієї області: консультують, оперують.

Тут тепер розташовується обласний онкодиспансер. Зрозуміло, що закладові потрібно більше приміщення, щоб надавати повноцінну допомогу: тепер тут усього 40 ліжок. Змоги проводити хіміотерапію і лікування за допомогою опромінення немає. Операційна одна, тож лікарі оперують до 20—21 години. Одне слово, працюють у дуже складних умовах. Але ж рятують людей!

За словами Лариси Кульбач, медикам області довелось навчитися надавати допомогу в надзвичайних умовах, і навіть лікувати і рятувати поранених. Отакі умови роботи

«особливого періоду», який триває вже понад чотири роки.

Змінам потрібні кадри

«За нинішньої розірваності території краю реформа системи охорони здоров'я без урахування особливостей, в яких опинилася наша область, не доцільна», — висловлює думку Лариса Кульбач. Аргументи такі: реформа первинної ланки буксуватиме через брак фахівців, а також через високу міграцію населення, коли на місці проживають далеко не всі, хто тут зареєстрований. Комп'ютеризація лікувальних закладів первинного рівня в області на рівні 75% необхідного. Не скрізь працює інтернет, та й мобільний зв'язок не всюди стабільний.

Такі-от особливості близькості до лінії бойових дій. До того ж, до 30% кадрів у районах — люди пенсійного віку, які не дуже дружать з комп'ютером.

Реформа вторинного рівня, яка має початися 2019 року, передбачає, що в Луганській області буде лише три госпітальних округи. За словами Лариси Кульбач, медики області одразу заперечували проти такої моделі.

«Не вся мережа лікувальних закладів області перебуває на підконтрольній території. У нас немає двох основних лікувальних закладів третього рівня: обласної клінічної лікарні та обласного клінічного онкологічного диспансеру. То про які госпітальні округи може йтися? В умовах розірваності області на підконтрольній території залишається тільки третина населення. Але й на тимчасово окупованій живуть громадяни України — найменше, ніхто з них не від-

мовився від громадянства. Вони їдуть до нас лікуватися і навіть народжувати. Позбавляти їх якісної медичної допомоги ми не маємо права», — підкреслює Лариса Кульбач.

Медики Луганщини вирішили використати такий громадський майданчик, як асоціація медичних працівників, і звернулися до народних депутатів із проханням підтримати їх у розробленні пілотного проекту з реформування та розвитку охорони здоров'я області. Чого можна чекати від такого проекту?

«Передовсім вирішуватимуть кадрові питання медичної освіти. Це те, що ми повинні забезпечити, перш ніж робити якісь кроки в реформуванні. У зв'язку з перебуванням області в епіцентрі міжнародного збройного конфлікту найближчими роками малоймовірно, що хтось приїде до нас на роботу з інших областей України. Ми покладаємося тільки на молодь, яка живе в нашому регіоні, але нині вона не має жодних пільг на зарахування до лав ДЗ «Луганський державний медичний університет», який працює в Рубіжному.

Нині в області чинна програма навчання студентів за рахунок місцевих бюджетів. Деякі райони вже передбачили кошти на навчання молодих медиків, які працюватимуть у них в лікувальних закладах. Життя вимагає розв'язати цю проблему, щоб ми могли навчати випускників наших шкіл за рахунок державних грошей, аби вони працевлаштовувалися в області», — розповідає про наміри Лариса Кульбач.

За її словами, до розроблення пілотного проекту долучаться експерти, науковці, практики з числа організаторів охорони здоров'я, громадськість.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 липня 2018 р. № 540
Київ

Про внесення змін до пункту 4 Положення про Державне агентство з питань електронного урядування України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до пункту 4 Положення про Державне агентство з питань електронного урядування України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 492 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 80, ст. 2269; 2016 р., № 97, ст. 3144), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2018 р. № 540

ЗМІНИ,
що вносяться до пункту 4 Положення про Державне агентство з питань електронного урядування України

- У підпункті 5 слова «належне функціонування» замінити словом «розвиток».
- Підпункт 6 виключити.
- У підпункті 7 слова «через електронну інформаційну систему «Електронний Уряд» виключити.
- У підпункті 11:
 - абзац третій виключити;
 - абзац п'ятий викласти в такій редакції:
«встановлення вимог до засобів електронної ідентифікації, рівнів довіри до засобів електронної ідентифікації для їх використання у сфері електронного урядування»;
 - абзац шостий замінити абзацами такого змісту:
«створення та забезпечення функціонування:
— інформаційної системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів;
— єдиного державного веб-порталу відкритих даних;
— єдиного веб-порталу електронного урядування;
— інтегрованої системи електронної ідентифікації»;
- доповнити підпункт абзацом такого змісту:
«здійснення інших повноважень у сфері електронної ідентифікації, визначених законом»;
- Підпункт 19 доповнити абзацом такого змісту:
«розробленні норм, стандартів у сфері електронної ідентифікації».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 липня 2018 р. № 541
Київ

Про внесення зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2015 р. № 728

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести зміну до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2015 р. № 728 «Деякі питання забезпечення житлом військовослужбовців та інших громадян» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 76, ст. 2503), виключивши в абзаці першому слова і цифри «для виконання Комплексної програми забезпечення житлом військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, посадових осіб митної служби та членів їх сімей, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 1999 р. № 2166 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 48, ст. 2362; 2010 р., № 100, ст. 3555)».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 травня 2018 р. № 452-р
Київ

Про схвалення проекту листа Уряду України до Фонду капітального розвитку Організації Об'єднаних Націй щодо членства у Партнерстві з розвитку електронних платежів (Better Than Cash Alliance)

Схвалити проект листа Уряду України до Фонду капітального розвитку Організації Об'єднаних Націй щодо членства у Партнерстві з розвитку електронних платежів (Better Than Cash Alliance).
Уповноважити першого заступника Міністра фінансів Маркарову Оксану Сергіївну підписати зазначений лист.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ГРАФІК
проведення прямої телефонної лінії Кабінету Міністрів України за участю керівників центральних органів виконавчої влади на липень — вересень 2018 року

20 липня	Міністерство охорони здоров'я України
24 липня	Міністерство аграрної політики та продовольства України
27 липня	Міністерство внутрішніх справ України
31 липня	Міністерство соціальної політики України
3 серпня	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України
7 серпня	Міністерство культури України
10 серпня	Міністерство екології та природних ресурсів України
14 серпня	Міністерство економічного розвитку і торгівлі України
17 серпня	Міністерство енергетики та вугільної промисловості України
21 серпня	Міністерство закордонних справ України
28 серпня	Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України
31 серпня	Міністерство фінансів України
4 вересня	Міністерство юстиції України
7 вересня	Пенсійний фонд України
11 вересня	Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції
14 вересня	Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів
18 вересня	Національна поліція України
21 вересня	Державна фіскальна служба України
25 вересня	Державна міграційна служба України
28 вересня	Державна служба України з питань праці

Примітка. Пряма телефонна лінія Кабінету Міністрів працює за номером 254-05-65. Час проведення брифінгу з 13.40 до 14.00, прямої телефонної лінії — з 14.00 до 16.00. Місце проведення: м. Київ, вул. Інститутська, 7 (другий поверх, кім. 206).

ПОСТУП

Ukraine NOW – 2 місяці.

«Ми зробили хороший крок, аби почати брендувати нашу країну» (Прем'єр-міністр Володимир Гройсман).

Трохи про старт Ukraine Now. Про брендинг, про зараз, про можливості, про дії, про зміни, про сигнал **МОЖНА**. Зараз час для інноваційного, креативного, і на найвищому державному рівні вже є готовність і відкритість до нового, сучасного. Прем'єр-міністр демонструє чудовий приклад та лідерство в даному питанні.

Працюємо далі, адже хороше важливіше поганого!
#UkraineNow

Роксолана СТАДНИК,
керівник департаменту інформації
та комунікацій з громадськістю секретаріату Кабінету міністрів
України

У травні цього року Кабмін підтримав єдиний бренд України «Ukraine NOW» («Україна ЗАРАЗ»).

Його запропонувала українська агенція Banda в рамках роботи Комісії з питань популяризації України при міністерстві інформаційної політики на основі пропозицій британських партнерів.

Логотип бренду розроблено так, аби його було легко використовувати не тільки для презентацій та інформаційних продуктів, а й для сувенірної продукції, різноманітних речей.

Одразу після презентації лого швидко пішло в народ — при чому у деяких випадках також у вигляді мемів й жартів.

Люди по всій країні і за її межами підхопили нову айдентичку і почали нею користуватися.

Щодо критики, то природно, що більшість креативних ідей наражається на шквал негативу: варто згадати логотип Євробачення, який розробила все та ж агенція Banda і здобула за нього найпрестижніші світові нагороди RedDot, Cannes Lions.

Провідний сайт в сфері брендингу Brand New схвально оцінив роботу Ukraine NOW, а польське видання Branding monitor написало: «... цінуємо бажання професійно будувати бренд і в цьому сенсі ми могли спокійно взяти приклад з наших сусідів».

Брендинг розроблявся з метою комунікації саме на міжнародному рівні, отже, основною цільовою аудиторією є іноземці.

Комунікаційну концепцію готували за підтримки та участі експертів Британського уряду.

Провели низку фокус-груп у Варшаві, Берліні, Лондоні, меседж протестували у міжнародній кампанії на телеканалі CNN.

Команда UkraineInvest почала працювати з повідомленням з кінця минулого року й відзначила його добре сприйняття аудиторією в різних кутках світу — Мюнхені, Давосі, Торонто, Франкфурті, Лондоні та Парижі.

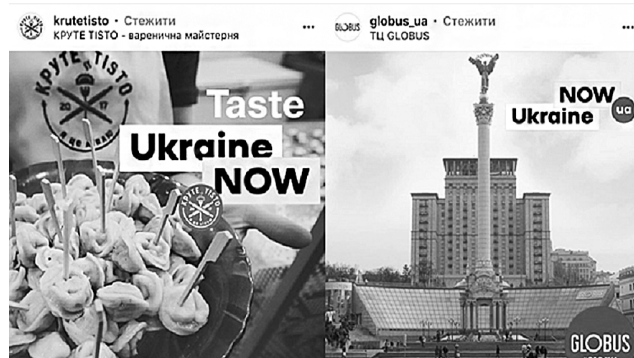
Бізнес і підприємці ЗАРАЗ

Веб-студія Вінтаж (Vintage Web Production) підтримала проєкт та зробила генератор зображень на основі нового логотипу — тим самим підвищила свою відомість, отримала цільові контакти, які можливо перетворяться на клієнтів та додатковий дохід.

Подібний сервіс запустила й одеська веб-студія Solar Digital, скориставшись ажітажем навколо теми.

Цими генераторами скористалися десятки тисяч людей, як в Україні, так і за її межами.

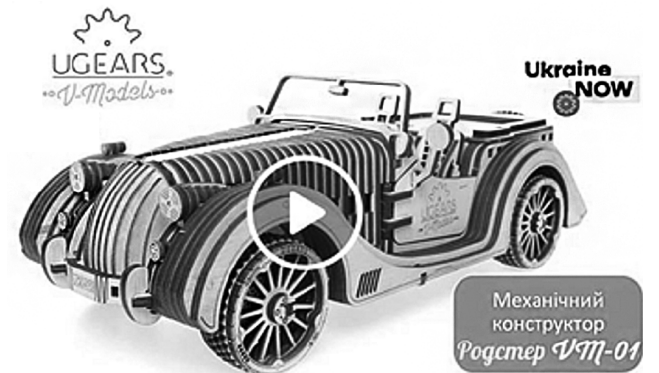
Користувачі почали вправлятися в дотепності, генеруючи різноманітні варіації, а компанії та підприємці і собі почали використовувати це у власних бізнес-комунікаціях.

Логотип активно почав з'являтися на сторінках соцмереж українських компаній і брендів, а також виходити в офлайн: у формі стікерів, сувенірів, меню ресторанів тощо.

Саме підтримка бізнесу і підприємців вселяє віру в успіх цього проєкту.

Адже, наприклад, український стартап дерев'яних конструкторів **Ugears** почав використовувати UkraineNow в своїй комунікації.

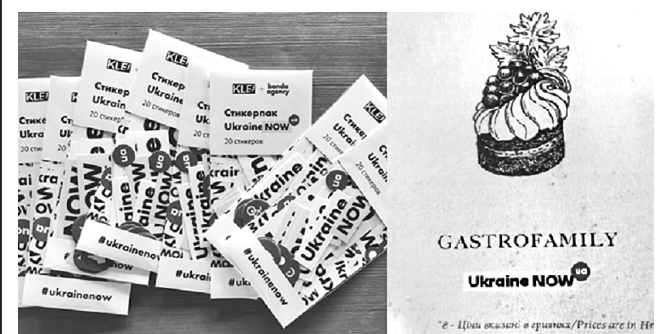

3 дерева. Складається власноруч без клею і рухається...

У магазин

Їх вироби вже в найближчому майбутньому будуть продавати в мережі магазинах Disney, а це 700 торгових точок по всьому світу, з десятками мільйонів відвідувачів.

Саме така комунікація може забезпечити надзвичайно ефективну промоцію країни на міжнародній арені й вартувати десятки рекламних кампаній.

Бренд варто використовувати і заробляти на цьому.

Наприклад, як підприємці з сервісу klei.

Вони швидко запустили сторінку ukrainenow.klei.co, де збирають замовлення, почали виготовляти та доставляти набори наклейок.

Країна людей ЗАРАЗ

Ще одним хорошим прикладом підтримки стала розробка додатка для демонстрації логотипу Ukraine NOW. До річниці безвізу українська студія Indium Lab розробила додаток доповненої реальності, який проєктує логотип країни на біометричний паспорт українців.

ПОСТУП

Політ нормальний

Влучно й відповідно до нашого задуму висловився вітчизняний виробник модульних будинків: «COSMOS Prefab є на 100% українською компанією, адже творити in Ukraine NOW — це не важко, це почесно... Ми відчуваємо ці зміни і робимо все, аби стати їхньою частиною. Аби ви могли пишатися своєю Ukraine NOW».

Люди ЗАРАЗ

Наш проект — про українців та їх зміни. Про військових, які боронять країну від агресії, про реформаторів, які змінюють систему, про підприємців, які відкривають нові підприємства, створюють інноваційні й традиційні продукти.

Про людей, які не жаліються і не звинувачують, про людей, які діють і творять історію просто ЗАРАЗ.

Це саме про момент і про дію.

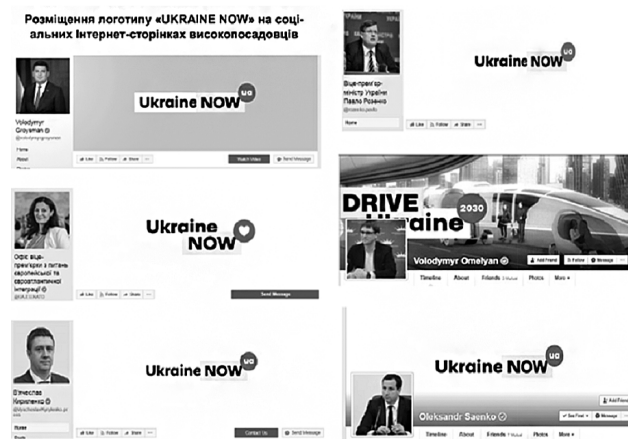
Звичайно, що ми всі можемо помилятися й робити щось не так, але потрібно усвідомлювати, що лише наші дії можуть щось змінювати.

Ми не можемо змінювати минуле, але можемо творити майбутнє, і це творення — це й є NOW — Ukraine NOW.

Відомі представники української креативної індустрії, бізнесу, стартапери, молодь відразу почали асоціювати себе і результати своєї праці, підхопивши лого і меседж Ukraine Now.

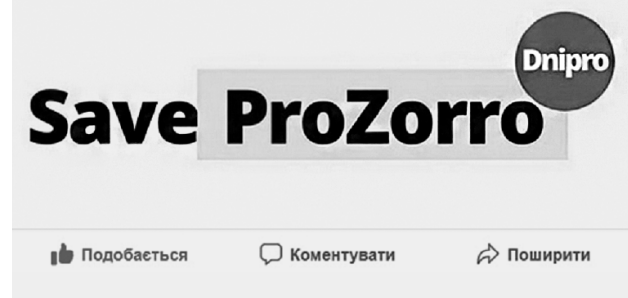
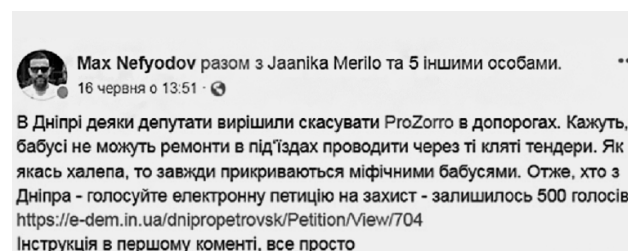
Користувачі соцмереж почали змінювати кавери своїх сторінок, додавати контент з новим лого, а тисячі користувачів мережі Фейсбук встановили рамки з новою айденікою на свої аватарки. Цей проект активно підтримала урядова команда.

Державний секретар Міністерства інформаційної політики Артем Біденко та керівник департаменту інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів України Роксолана Стадник

Заступник Міністра економічного розвитку та торгівлі Максим Нефьодов не боїться експериментувати з логотипом щодо різних ситуацій.

Закликав підтримати електронну петицію щодо використання системи ProZorro для допорогових закупівель Дніпровської міської ради, видозмінивши логотип.

Долучаються і регіони.

Міжнародна складова

Комунікація відбувається й на міжнародному рівні. На вулицях Лондона з'явилися повідомлення з новим брендингом.

Його почали використовувати під час різноманітних міжнародних заходів (зустрічей, круглих столів та форумів).

Ідентичність і айденітика

Бренд — це не зображення, а більше суть, яка з ним асоціюється.

Ukraine NOW — це і про людей, які безкоштовно приймали вболівальників фіналу Ліги чемпіонів, і про готельєрів і таксистів, що підіймали ціни в 30 або 50 разів, про волонтерів, які організовують масштабні акції, збираючи кошти на різні потреби й про гарного па-на в дорогому костюмі, що жбурляє недопалки собі під ноги.

Країна — це ми.

Брендинг країни чи міста в сучасному ландшафті — це більше ніж логотип.

Це вимагає довгострокової перспективи та взаємодії.

Попереду в МІП ще серйозна робота щодо розробки повноцінного модульного бренд-буку, який стане своєрідним єдиним голо-сом України у всьому світі та його повномасштабне використання в різноманітних комунікаційних кампаніях.

Важливим моментом в цьому проекті ще є меседж МОЖНА.

Креативникам — можна робити і пропонувати сміливі рішення, не варто боятися й думати стандартними категоріями, урядовці вже готові для сучасних, інноваційних ідей та проектів.

Чинникам різних рівнів можна приймати хороші сміливі ідеї і брати їх до реалізації, адже на найвищому державному рівні є готовність і відкритість до нового, сучасного.

Матеріал опубліковано на сайті pravda.com.ua

РАКУРС

Аграрії залишилися без інноваційних пестицидів

ПЕРСПЕКТИВА. Українським сільгосптоваровиробникам не перший рік обмежують доступ до новітніх досягнень у захисті рослин

Яна ЖОВНІРУК
для «Урядового кур'єра»

Нині у світі впроваджують нову технологію засобів захисту рослин, комбінуючи хімічні та біологічні речовини, покликані зменшити навантаження пестицидів на навколишнє середовище, резистентність до хвороб і шкідників, а також поліпшити захисну дію препарату. Проте такі препарати потрапити до нашої країни одночасно з іншими поки що не зможуть.

Україна вже третій рік не може отримати інноваційні препарати через законодавство, яке унеможливило ввезення не зареєстрованих у країні-виробнику засобів захисту рослин. Такі препарати не можна ввозити на територію нашої країни для проходження державних випробувань. Це унеможливило їх подальшу реєстрацію та використання.

Така ситуація створює антиконкурентні умови на ринку засобів захисту рослин, та зупинила розвиток вітчизняної науки в цій галузі.

За оцінками представників агрохімічного коміте-

ту асоціації «Український клуб аграрного бізнесу», яка об'єднує майже 90% ринку виробників оригінальних засобів захисту рослин, заблокованими залишаються близько 95% інноваційних препаратів, які для навколишнього середовища значно безпечніші, ніж старіші.

Використання препаратів, створених у 1960—1970 роках, завдає значної шкоди довкіллю, на відміну від новітніх, більш екологічних та безпечних. Новітні препарати мають набагато менші норми використання на гектар — 0,1—0,01 літра, а у нас використовують речовини з нормами витрати до 6 літрів на гектар. У підсумку — більше токсичної речовини потрапляє у навколишнє середовище.

Народний депутат України, член Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Микола Кучер вважає заборону ввезення інноваційних препаратів відкриттям дороги генеричним пестицидам, у яких ступінь захисту нижчий, нерідко вони менш ефективні та небезпечніші.

«Від заборони ввозити сучасні європейські або аме-

Фото надане автором

Агровиробники можуть опинитися у ситуації, коли доведеться захищати посіви препаратами 60-70-х років

риканські препарати нового покоління, які мають вищий рівень безпеки і вплив на навколишнє середовище яких істотно мінімізовано, коли залишаються старі, винайдені ще в минулому сторіччі, але зареєстровані в Україні, страждає наше довкілля», — вважає народний депутат.

Ще у 2017 році до Верховної Ради було подано законопроект №6606, що пропонує дозволити ввезення препаратів, не зареєстрованих у країні-виробнику, для проходження державних випробувань. Цей за-

конопроект підтримали Міністерство аграрної політики та продовольства, міжнародні організації, профільні аграрні асоціації. У вересні документ схвалив Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин Верховної Ради. Проте його і досі не розглянули в сесійній залі.

«Постійне використання одних і тих самих препаратів спричиняє резистентність шкочочинних організмів до препаратів і зменшує їх ефективність. Із часом треба змінювати діючу речовину, комбінувати за-

хист, щоб зберегти врожайність», — зазначає головний агроном агрохолдингу ІМК Олександр Гірман.

Нині в Україні можна зареєструвати новий препарат на 2—3 роки пізніше, ніж у ЄС. І це оптимістичний варіант. Імовірно, його буде зареєстровано через 5 років.

«Правду кажучи, не знаю жодної країни, в якій би діяли такі обмеження на випробування нових препаратів, — розповідає заступник директора Інституту екології та токсикології ім. Л.І. Медведя Олександр Кравчук. — Доти, як стала чинною поправка, що обмежує випробування нових пестицидів, ми аналізували нові препарати одночасно із країно-виробником. І жодних проблем не виникало, адже в нашої країни достатньо засобів та наукового потенціалу, щоб оцінити, шкідливий новий препарат чи ні».

Науковець вважає, що розмови про полігон для випробування нових препаратів в Україні — ніщо інше, як маніпуляція та бажання виробників генеричних препаратів отримати більшу частку українського ринку засобів захисту рослин, який оці-

нюють майже в мільярд доларів.

«Самі випробування пестицидів не потребують великих площ. Спершу закладають дрібноділянкові дослідні площею кілька соток, а потім, після опрацювання підсумків цих дослідів, починається промислове випробування на площі до 5 гектарів, а це далеко не полігон. І якщо препарат становитиме певну небезпеку, ми здатні це виявити», — запевняє Олександр Кравчук.

Якщо не зняти обмеження доступу до інноваційних препаратів для українських аграріїв та гармонізувати наше законодавство із європейським, виробники можуть опинитися в ситуації, коли для захисту полів доведеться застосовувати лише фосфорорганику, смертельну для бджіл і токсичну для людини, і піретроїди, тоді як у ЄС використовуватимуть новітні препарати, які ніколи розробляють. Це відкине наших агровиробників на кілька років назад і знизить конкурентоспроможність української продукції на зовнішніх ринках.

ДОКУМЕНТИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення грантів Президента України молодим діячам у галузі театрального, музичного, образотворчого мистецтва, а також молодим письменникам і майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів

Відповідно до Указу Президента України від 20 жовтня 1998 року №1152 «Про державну підтримку культури і мистецтва в Україні» (зі змінами, внесеними Указами від 19 серпня 2002 року № 721, від 6 червня 2006 року № 481 та від 31 жовтня 2013 року № 602) та Указу Президента України від 6 лютого 1999 року № 127 «Про затвердження Положення про порядок надання грантів Президента України молодим діячам у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам, майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів» (зі змінами, внесеними Указами від 15 березня 2002 року № 242, від 5 жовтня 2004 року № 1171, від 30 липня 2013 року № 410, від 31 жовтня 2013 року № 602 та від 5 листопада 2014 року № 850) призначити гранти Президента України молодим діячам у галузі театрального, музичного, образотворчого мистецтва, а також молодим письменникам і майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів:

у галузі театрального мистецтва:
БОРТНИК-ГУЛЕВАТІЙ Марині Володимирівні — проєктному менеджеру для створення і реалізації творчого проєкту «Свято онлайн» на базі Хмельницького обласного академічного музично-драматичного театру імені М.Старицького (м. Хмельницький) у розмірі 50 тисяч гривень;

ЖУРАВКОВІЙ Юлії Олександрівні — режисеру для створення і реалізації творчого проєкту «Мартінова брехня» на базі Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського (м. Київ) у розмірі 50 тисяч гривень;

УРИВСЬКОМУ Івану Сергійовичу — режисеру для створення і реалізації творчого проєкту «Перехресні стежки» на базі Львівського академічного молодіжного театру імені Леся Курбаса (м. Львів) у розмірі 125 тисяч гривень;

у галузі музичного мистецтва:
СКРИПНИКУ Назару Степановичу — композитору для створення і реалізації творчого проєкту «451» для симфонічного оркестру, live-електроніки та перформансу на базі комунального закладу Львівської обласної ради «Львівська обласна філармонія» (м. Львів) у розмірі 85 тисяч гривень;

СУПРУН Катерині Миколаївні — артистці-солістці-інструменталістці для створення і реалізації творчого проєкту «Український квартал» на базі Київської організації Національної спілки композиторів України (м. Київ) у розмірі 55 тисяч гривень;

ШАМРИЦЬКОМУ Олексію Олександровичу — хормейстеру для запису та видання (тиражування) CD-антології хорової творчості Бориса Лятошинського «Під осінніми зорями» на базі Київської організації Національної спілки композиторів України (м. Київ) у розмірі 85 тисяч гривень;

у галузі образотворчого мистецтва:
ЗІНЬКІВСЬКОМУ Гамлету Олександровичу — художнику для створення творчого проєкту «МАСКІровка. Предметність та об'єктивність» на базі культурно-просвітницького центру сучасного мистецтва «СрміловЦентр» (м. Харків) у розмірі 54 тисяч гривень;

МОСТОВИЦЬКОВІ Дар'ї Олександрівні — художнику для створення творчого проєкту «Генетична пам'ять» на базі Київського університету імені Бориса Грінченка (м. Київ) у розмірі 82 тисяч гривень;

РУБАН Романі Данилівні — графіку для створення творчого проєкту «Зникаючі безвісті» на базі Національної академії мистецтва та архітектури (м. Київ) у розмірі 44 тисяч гривень;

молодим письменникам:
БАЗЬ Любові Олександрівні — письменниці для видання підліткового роману «De Profundis» на базі колективного підприємства «Редакція журналу «Однокласник» (м. Київ) у розмірі 40 тисяч гривень;
ДЕВДЕРІ Катерині Михайлівні — письменниці для видання поетичної збірки «Євангеліє від Єви» на базі товариства з обмеженою відповідальністю «АРТ ВИДАВНИЦТВО «НЕБО» (м. Київ) у розмірі 35 тисяч гривень;
СТЕФ'ЮК Іванні Іванівні — письменниці для видання поетичної збірки «Рибниця» на базі товариства з обмеженою відповідальністю «505» (м. Житомир) у розмірі 25 тисяч гривень;
майстру народного мистецтва:
ДУДЦІ Світлані-Роксолані Олександрівні — майстру декоративного малярства для створення творчого проєкту «Народне. Традиційне. Сучасне» на базі Національної спілки майстрів народного мистецтва (м. Київ) у розмірі 29 тисяч 700 гривень.
Президент України П. ПОРОШЕНКО

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА від 11 липня 2018 р. № 553 Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 і від 17 грудня 2008 р. № 1102

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 «Про Правила дорожнього руху» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 41, ст. 1852; 2007 р., № 14, ст. 522; 2011 р., № 78, ст. 2881; 2013 р., № 14, ст. 505) і від 17 грудня 2008 р. № 1102 «Про затвердження Порядку тимчасового затримання та зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 98, ст. 3240; 2009 р., № 11, ст. 339; 2015 р., № 90, ст. 3023; 2016 р., № 82, ст. 2707) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН
ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2018 р. № 553

ЗМІНИ, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 і від 17 грудня 2008 р. № 1102

- У Правилах дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306:
 - пункт 1.7 викласти в такій редакції:
«1.7. Водії зобов'язані бути особливо уважними до таких категорій учасників дорожнього руху, як велосипедисти, особи, які рухаються в крислах колісних, та пішоходи. Усі учасники дорожнього руху повинні бути особливо обережними до дітей, людей похилого віку та осіб з явними ознаками інвалідності.»
 - у пункті 1.10:
в абзаці шістнадцятому слова «інвалідних колясок» замінити словами «крісел колісних»;
 - після абзацу сорок п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:
«крісло колісне — спеціально сконструйований колісний засіб, який призначений для руху на дорозі осіб з інвалідністю або осіб, які відносяться до інших маломобільних груп населення. Крісло колісне має щонайменше двоє коліс та обладнується двигуном чи приводиться в рух мускульною силою людини.»
- У зв'язку з цим абзаци сорок шостий — вісімдесят п'ятий вважати відповідно абзацами сорок сьомим — вісімдесят шостим;
- після абзацу шістдесятого доповнити новим абзацом такого змісту:
«особа, яка рухається в кріслі колісному — особа з інвалідністю або особа, яка відноситься до інших маломобільних груп населення і самостійно рухається на до-

- розі в кріслі колісному»;
- У зв'язку з цим абзаци шістдесят перший — вісімдесят шостий вважати відповідно абзацами шістдесять другим — вісімдесят сьомим;
- в абзаці шістдесят восьмому слова «інвалідних колясках» замінити словами «кріслах колісних», а слова «чи інвалідну коляску» — словами «коляску чи крісло колісне»;
- абзац вісімдесят шостий після слів «погонич тварин» доповнити словами «, велосипедист, а також особа, яка рухається в кріслі колісному»;
- пункт 2.1 доповнити підпунктом «д» такого змісту:
«д) у разі встановлення на транспортному засобі розпізнавального знака «Водій з інвалідністю» — документ, що підтверджує інвалідність водія або пасажирів (крім водіїв з явними ознаками інвалідності або водіїв, які перевозять пасажирів з явними ознаками інвалідності).»;
- у підпункті «в» пункту 2.3 слова «водіям-інвалідам» замінити словами «водіям і пасажиром з інвалідністю, фізіологічні особливості яких заважають користуватися ремнями безпеки»;
- пункт 2.8 викласти в такій редакції:
«2.8. Водій з інвалідністю, що керує мотоциклом або автомобілем, позначеними розпізнавальним знаком «Водій з інвалідністю», або водій, що перевозить пасажирів з інвалідністю, може відступати від вимог дорожніх знаків 3.1, 3.2 і 3.35 — 3.38, а також знака 3.34 за наявності під ним таблички 7.18.»;
- пункт 2.9 доповнити підпунктом «е» такого змісту:
«е) користуватися розпізнавальним знаком «Водій з інвалідністю» за відсутності у водія чи пасажирів документів, що підтверджують інвалідність (крім водіїв з явними ознаками інвалідності або водіїв, які перевозять пасажирів з явними ознаками інвалідності).»;
- у пункті 4.2 та абзаці другому пункту 4.3 слова «інвалідних колясках» замінити словами «кріслах колісних»;
- у пункті 5.2:
підпункт «б» після слів «бути пристебнутими» доповнити словами «(крім пасажирів з інвалідністю, фізіологічні особливості яких заважають користуватися ремнями безпеки)»;
- доповнити пункт підпунктом «г» такого змісту:
«г) у разі зупинки чи стоянки транспортних засобів на їх вимогу в місцях, де дозволено зупинку, стоянку чи паркування лише водіям, які перевозять пасажирів з інвалідністю, на вимогу поліцейського пред'явити документи, що підтверджують інвалідність (крім пасажирів з явними ознаками інвалідності).»;
- у першому реченні пункту 26.3 слова «знаком «інвалід», якими керують водії-інваліди» замінити словами «знаком «Водій з інвалідністю», якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять пасажирів з інвалідністю»;
- підпункт «г» пункту 30.3 викласти в такій редакції:
«г) «Водій з інвалідністю» — квадрат жовтого кольору із стороною 150 мм і чорним зображенням символу таблички 7.17. Знак розміщується спереду і ззаду на механічних транспортних засобах, якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять пасажирів з інвалідністю.»;
- у розділі 33:
абзац четвертий пункту 3.43 викласти в такій редакції:
«3.1, 3.2, 3.35 — 3.38, а також знака 3.34 за наявності під ним таблички 7.18 на водіїв з інвалідністю, які керують мотоциклом або автомобілем, позначеними розпізнавальним знаком «Водій з інвалідністю», на водіїв, які перевозять пасажирів з інвалідністю, за умови наявності документів, що підтверджують інвалідність пасажира (крім пасажирів з явними ознаками інвалідності).»;
- у пункті 7.17 слово «інваліди» замінити словами «Особи з інвалідністю», а слова «знак «інвалід» — словами «знак «Водій з інвалідністю»;
- пункт 7.18 викласти в такій редакції:
«7.18. «Крім осіб з інвалідністю». Означає, що дія знака не поширюється на мотоциклами і автомобілі, на яких встановлено розпізнавальний знак «Водій з інвалідністю» відповідно до вимог цих Правил. Застосовується із знаками 3.1, 3.34 — 3.38.»
- пункт 1.30 розділу 34 викласти в такій редакції:
«1.30 — позначає місця стоянки транспортних засобів, які перевозять осіб з інвалідністю чи на яких встановлено розпізнавальний знак «Водій з інвалідністю.»
- Абзац перший пункту 2 Порядку тимчасового затримання та зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1102, після слів «створює значні перешкоди дорожньому руху» доповнити словами «чи розміщений на місцях, що позначені відповідними дорожніми знаками та/або дорожньою розміткою, де дозволено паркування, зупинку чи стоянку лише водіям з інвалідністю або водіям, які перевозять осіб з інвалідністю».

ОПІСНІЙ

ДОКУМЕНТИ КОМЕНТАРІ КОНСУЛЬТАЦІЇ РЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про національну безпеку України

Цей Закон відповідно до статей 1, 2, 17, 18 і 92 Конституції України визначає осно-ви та принципи національної безпеки і оборони, цілі та основні засади державної політики, що гарантуватимуть суспільству і кожному громадянину захист від загроз.

Цим Законом визначаються та розмежовуються повноваження державних орга-нів у сферах національної безпеки і оборони, створюється основа для інтеграції політики та процедур органів державної влади, інших державних органів, функції яких стосуються національної безпеки і оборони, сил безпеки і сил оборони, визначається система командування, контролю та координації операцій сил безпеки і сил оборони, запроваджується всеосяжний підхід до планування у сферах національної безпеки і оборони, забезпечуючи у такий спосіб демократичний цивільний контроль над орга-нами та формуваннями сектору безпеки і оборони.

Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. Наведені в цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

- воєнний конфлікт — форма розв'язання міждержавних або внутрішньодержавних суперечностей із двостороннім застосуванням воєнної сили; основними ви-дами воєнного конфлікту є війна та збройний конфлікт;
- воєнна безпека — захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності і демократичного конституційного ладу та інших життєво важливих національ-них інтересів від воєнних загроз;
- громадська безпека і порядок — захищеність життєво важливих для суспіль-ства та особи інтересів, прав і свобод людини і громадянина, забезпечення яких є прі-оритетним завданням діяльності сил безпеки, інших державних органів, органів міс-цевого самоврядування, їх посадових осіб та громадянські, які здійснюють узгодже-ні заходи щодо реалізації і захисту національних інтересів від впливу загроз;
- державна безпека — захищеність державного суверенітету, територіальної ці-лісності і демократичного конституційного ладу та інших життєво важливих націо-нальних інтересів від реальних і потенційних загроз невоєнного характеру;
- демократичний цивільний контроль — комплекс здійснюваних відповідно до Конституції і законів України правових, організаційних, інформаційних, кадрових та інших заходів для забезпечення верховенства права, законності, підзвітності, прозо-рості органів сектору безпеки і оборони та інших органів, діяльність яких пов'язана з обмеженням у визначених законом випадках прав і свобод людини, сприяння їх ефективній діяльності й виконанню покладених на них функцій, зміцненню націо-нальної безпеки України;
- загрози національній безпеці України — явища, тенденції і чинники, що уне-можливають чи ускладнюють або можуть унеможливити чи ускладнити реалізацію національних інтересів та збереження національних цінностей України;
- збройний конфлікт — збройне зіткнення між державами (міжнародний зброй-ний конфлікт, збройний конфлікт на державному кордоні) або між ворогуючими сто-ронами в межах території однієї держави, як правило, за підтримки ззовні (внутріш-ній збройний конфлікт);
- комплексний огляд сектору безпеки і оборони — процедура оцінювання стану і готовності складових сектору безпеки і оборони до виконання завдань за призначен-ням, за результатами якої розробляються та уточнюються концептуальні документи розвитку складових сектору безпеки і оборони та визначаються заходи, спрямовані на досягнення ними необхідних спроможностей до виконання завдань за призначен-ням у поточних і прогнозованих умовах безпекового середовища;
- національна безпека України — захищеність державного суверенітету, терито-ріальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних ін-тересів України від реальних та потенційних загроз;
- національні інтереси України — життєво важливі інтереси людини, суспіль-ства і держави, реалізація яких забезпечує державний суверенітет України, її про-гресивний демократичний розвиток, а також безпечні умови життєдіяльності і до-бробуту її громадян;
- оборонний огляд — процедура оцінювання стану і готовності сил оборони до виконання завдань з оборони України, стану їх кадрового, фінансового, матеріально-технічного та інших видів забезпечення;
- оборонне планування — складова частина системи державного стратегічно-го планування, що здійснюється з метою забезпечення обороноздатності держави шляхом визначення пріоритетів і напрямів розвитку сил оборони, їх спроможностей, озброєння та військової техніки, інфраструктури, підготовки військ (сил), а також розроблення відповідних концепцій, програм і планів з урахуванням реальних і по-тенційних загроз у воєнній сфері та фінансово-економічних можливостей держави;
- оборонно-промисловий комплекс України — сукупність органів державного управління, підприємств, установ і організацій промисловості та науки, що розпо-робляють, виробляють, модернізують і утилізують продукцію військового призначен-ня, надають послуги в інтересах оборони для оснащення та матеріального забезпе-чення сил безпеки і сил оборони, а також здійснюють постачання товарів військо-вого призначення та подвійного використання, надання послуг військового прина-значення під час виконання заходів військово-технічного співробітництва України з ін-шими державами;
- огляд оборонно-промислового комплексу України — процедура оцінювання стану і готовності оборонно-промислового комплексу стосовно задоволення потреби сектору безпеки і оборони в озброєнні, військовій та спеціальній техніці;
- планування у сфері національної безпеки — функція державного управлін-ня з визначення пріоритетів, завдань і заходів із забезпечення національної безпе-ки України, збалансованого розвитку складових сектору безпеки і оборони на осно-ві оцінки безпекової обстановки та з урахуванням фінансово-економічних можли-востей держави;
- сектор безпеки і оборони — система органів державної влади, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, пра-воохоронних та розвідувальних органів, державних органів спеціального призначен-ня з правоохоронними функціями, сил цивільного захисту, оборонно-промислового комплексу України, діяльність яких перебуває під демократичним цивільним контро-лем і відповідно до Конституції та законів України за функціональним призначен-ням спрямована на захист національних інтересів України від загроз, а також грома-дяни та громадські об'єднання, які добровільно беруть участь у забезпеченні націо-нальної безпеки України;
- сили безпеки — правоохоронні та розвідувальні органи, державні органи спе-ціального призначення з правоохоронними функціями, сили цивільного захисту та інші органи, на які Конституцією та законами України покладено функції із забезпе-чення національної безпеки України;
- сили оборони — Збройні Сили України, а також інші утворені відповідно до за-конів України військові формування, правоохоронні та розвідувальні органи, органи спеціального призначення з правоохоронними функціями, на які Конституцією та за-конами України покладено функції із забезпечення оборони держави;
- Стратегія національної безпеки України — документ, що визначає актуальні загрози національній безпеці України та відповідні цілі, завдання, механізми захис-ту національних інтересів України та є основою для планування і реалізації державної політики у сфері національної безпеки;
- Стратегія воєнної безпеки України — документ, у якому викладається систе-ма поглядів на причини виникнення, сутність і характер сучасних воєнних конфлік-тів, принципи і шляхи запобігання їх виникненню, підготовку держави до можливо-го воєнного конфлікту, а також на застосування воєнної сили для захисту держав-ного суверенітету, територіальної цілісності, інших життєво важливих національних інтересів;
- Стратегія кібербезпеки України — документ довгострокового планування, що визначає загрози кібербезпеці України, пріоритети та напрями забезпечення кібер-безпеки України з метою створення умов для безпечного функціонування кіберпро-стору, його використання в інтересах особи, суспільства і держави;
- Стратегічний оборонний бюлетень України — документ оборонного плануван-ня, що розробляється за результатами оборонного огляду та визначає основні напря-ми реалізації воєнної політики України, стратегічні цілі розвитку та очікувані резуль-тати їх досягнення з урахуванням актуальних воєнно-політичних загроз і викликів;
- Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України — документ дов-гострокового планування, що розробляється на основі Стратегії національної безпе-ки України за результатами огляду громадської безпеки та цивільного захисту і ви-значає напрями державної політики щодо гарантування захищеності життєво важ-ливих для держави, суспільства та особи інтересів, прав і свобод людини і грома-дянина, цілі та очікувані результати їх досягнення з урахуванням актуальних загроз;
- Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України — документ, що розробляється за результатами огляду оборонно-промислового комплексу Укра-їни та визначає пріоритетні напрями державної військово-промислової політики, цілі реформи оборонно-промислового комплексу та очікувані результати їх досягнення з урахуванням актуальних воєнно-політичних загроз і викликів.

2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в інших зако-нах України.

Розділ ІІ ЗАСАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Стаття 2. Правова основа державної політики у сферах національної безпеки і оборони

- Правову основу державної політики у сферах національної безпеки і оборони становлять Конституція України, цей та інші закони України, міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також видані на ви-конання Конституції та законів України інші нормативно-правові акти.
- Принципи державної політики у сферах національної безпеки і оборони
- Державна політика у сферах національної безпеки і оборони спрямована на за-хист: людини і громадянина — їхніх життя і гідності, конституційних прав і свобод, безпечних умов життєдіяльності; суспільства — його демократичних цінностей, до-бробуту та умов для сталого розвитку; держави — її конституційного ладу, суверені-тету, територіальної цілісності та недоторканності; території, навколишнього природ-ного середовища — від надзвичайних ситуацій.
- Основними принципами, що визначають порядок формування державної полі-тики у сферах національної безпеки і оборони, є:
 - верховенство права, підзвітність, законність, прозорість та дотримання засад демократичного цивільного контролю за функціонуванням сектору безпеки і оборо-ни та застосуванням сили;
 - дотримання норм міжнародного права, участь в інтересах України у міжнарод-них зусиллях з підтримання миру і безпеки, міждержавних системах та механізмах міжнародної колективної безпеки;
 - розвиток сектору безпеки і оборони як основного інструменту реалізації дер-жавної політики у сферах національної безпеки і оборони.
- Фундаментальними національними інтересами України є:
 - державний суверенітет і територіальна цілісність, демократичний конституцій-ний лад, недопущення втручання у внутрішні справи України;
 - сталий розвиток національної економіки, громадянського суспільства і держа-ви для забезпечення зростання рівня та якості життя населення;
 - інтеграція України в європейський політичний, економічний, безпековий, прав-овий простір, набуття членства в Європейському Союзі та в Організації Північно-атлантичного договору, розвиток рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами.
- Державна політика у сферах національної безпеки і оборони спрямовується на забезпечення воєнної, зовнішньополітичної, державної, економічної, інформаційної, екологічної безпеки, кібербезпеки України тощо.
- Загрози національній безпеці України та відповідні пріоритети державної полі-тики у сферах національної безпеки і оборони визначаються у Стратегії національ-ної безпеки України, Стратегії воєнної безпеки України, Стратегії кібербезпеки Украї-ни, інших документах з питань національної безпеки і оборони, які схвалюються Ра-дою національної безпеки і оборони України і затверджуються указами Президен-та України.

Розділ ІІІ ДЕМОКРАТИЧНИЙ ЦИВІЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ

Стаття 4. Засади демократичного цивільного контролю

- У межах повноважень, наданих відповідно до Конституції України, сектор без-пеки і оборони підлягає демократичному цивільному контролю (далі — цивільний контроль).
- Система цивільного контролю складається з контролю, що здійснюється Прези-дентом України; контролю, що здійснюється Верховною Радою України; контролю, що здійснюється Радою національної безпеки і оборони України; контролю, що здій-снюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами міс-цевого самоврядування; судового контролю; громадського контролю.
- Цивільний контроль здійснюється за принципами верховенства права, закон-ності, підзвітності, прозорості, ефективності та результативності.
- Прозорість передбачає повне розкриття фінансової інформації щодо функці-онування сектору безпеки та оборони з метою забезпечення ефективного викорис-тання фінансових ресурсів з урахуванням вимог Закону України «Про державну та-ємницю».
- Предметом цивільного контролю є:
 - дотримання вимог Конституції і законів України у діяльності органів сектору безпеки і оборони, недопущення їх використання для узурпації влади, порушення прав і свобод людини і громадянина;
 - зміст і стан реалізації стратегій, доктрин, концепцій, державних програм та пла-нів у сферах національної безпеки і оборони;
 - стан правопорядку в органах сектору безпеки і оборони, їх укомплектованість, оснащення сучасним озброєнням, військовою і спеціальною технікою, забезпе-чення необхідними запасами матеріальних засобів та готовність до виконання за-вдань за призначенням у мирний час та в особливий період;
 - ефективність використання ресурсів, зокрема бюджетних коштів, органами сектору безпеки і оборони.

Стаття 5. Контроль, що здійснюється Президентом України

- Відповідно до статей 106 і 107 Конституції України Президент України здійснює контроль за сектором безпеки і оборони як безпосередньо, так і через очолювану ним Раду національної безпеки і оборони України та створювані ним у разі необхід-ності консультативні,дорадчі та інші допоміжні органи і служби.
- Рада національної безпеки і оборони України здійснює контроль за сектором безпеки і оборони на підставі статті 107 Конституції України у порядку і в межах ко-мпетентції, визначених Законом України «Про Раду національної безпеки і оборони України».
- Контроль за виконанням рішень Ради національної безпеки і оборони України здійснює Секретар Ради національної безпеки і оборони України.
- Рада національної безпеки і оборони України інформує громадськість про свою діяльність через офіційний веб-сайт Ради національної безпеки і оборони України та через засоби масової інформації.

Стаття 6. Контроль, що здійснюється Верховною Радою України

- Верховна Рада України відповідно до статті 85 Конституції України здійснює парламентський контроль та приймає закони України, які визначають і регулюють діяльність органів сектору безпеки і оборони та їхні повноваження, а також затвер-джує відповідні бюджетні асигнування та приймає рішення щодо звіту про їх ви-користання.
- Верховна Рада України відповідно до статті 89 Конституції України створює ко-мітети Верховної Ради України, до повноважень яких належить, зокрема, забезпече-ння контролю за діяльністю органів сектору безпеки і оборони.
- метою гарантування неухильного і безумовного дотримання державними ор-ганами спеціального призначення з правоохоронними функціями, правоохоронни-ми органами, правоохоронними органами спеціального призначення та розвідуваль-ними органами вимог Конституції України щодо забезпечення національної безпе-ки створюється комітет Верховної Ради України, до повноважень якого належить за-безпечення контрольних функцій Верховної Ради України за діяльністю цих орга-нів. Завдання та повноваження цього комітету Верховної Ради України визначають-ся законом.
- Для вивчення, підготовки і попереднього розгляду окремих питань у сферах на-ціональної безпеки і оборони, а також діяльності сектору безпеки і оборони Верховна Рада України в межах своїх повноважень може створювати тимчасові спеціальні ко-місії, а для проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес, — тимчасові слідчі комісії, які діють у порядку, встановленому законом.
- Відповідно до статті 101 Конституції України парламентський контроль за до-держанням конституційних прав і свобод людини і громадянина здійснює Уповно-важений Верховної Ради України з прав людини, повноваження якого визначають-ся законом.
- Кабінетом Міністрів України, Службою безпеки України, Управлінням державної охорони України подаються до Верховної Ради України щорічні письмові звіти про ді-яльність складових сектору безпеки і оборони.
- У разі необхідності Верховна Рада України може проводити відповідно до Ре-гламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України», парламентські слухання з питань національної безпеки і оборони, що становлять суспільний інтерес і потребують законодавчого врегулю-вання.
- Верховна Рада України відповідно до Регламенту Верховної Ради України, за-твердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України», може офі-ційно запросити або вимагати присутності на пленарному засіданні Верховної Ра-ди України для заслуховування посадових чи службових осіб органів сектору без-пеки і оборони.
- Стаття 7. Контроль, що здійснюється Кабінетом Міністрів України
- Кабінет Міністрів України відповідно до статей 113, 116, 117 Конституції і зако-нів України здійснює контроль за дотриманням законодавства та реалізацією дер-

жавної політики у сферах національної безпеки і оборони, звітує з цих питань перед Президентом України і Верховною Радою України.

2. Кабінет Міністрів України забезпечує цивільний контроль за діяльністю Зброй-них Сил України, Державної спеціальної служби транспорту, Національної поліції України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Дер-жавної служби України з надзвичайних ситуацій, Державної міграційної служби Украї-ни, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, інших ор-ганів виконавчої влади, які входять до сектору безпеки і оборони України.

3. Центральні органи виконавчої влади, що мають у підпорядкуванні утворені від-повідно до законів України військові формування, розвідувальні та правоохоронні органи:

- забезпечують цивільний контроль у межах своїх повноважень;
- створюють необхідні умови для здійснення іншими суб'єктами цивільного контролю передбачених законами повноважень;
- забезпечують об'єктивне і своєчасне інформування Президента України, Вер-ховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки і обо-рони України про стан справ у підпорядкованих органах сектору безпеки і оборони;
- інформують із цих питань громадськість у порядку, визначеному цим та інши-ми законами України.

Стаття 8. Контроль Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади та ор-ганів місцевого самоврядування

- Верховна Рада Автономної Республіки Крим і Рада міністрів Автономної Респу-бліки Крим забезпечують на території Автономної Республіки Крим здійснення ці-вільного контролю за виконанням підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності, службовими (посадовими) особами і громадянами законів Украї-ни, інших нормативно-правових актів з питань національної безпеки і оборони, ін-формують із цих питань громадськість у порядку, визначеному цим та іншими за-конами України.
- Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених Конституцією і законами України:
 - заслуховують, за потреби, доповіді посадових осіб правоохоронних органів, що знаходяться на відповідній території, про виконання вимог законодавства щодо за-безпечення громадської безпеки та правопорядку;
 - контролюють стан допризовної підготовки і відбору громадян на військову службу, правового і соціального захисту громадян, які мають бути призвані на вій-ськову службу, перебувають на військовій службі, звільнених у запас чи відставку, учасників бойових дій та членів їх сімей;
 - взаємодіють з органами військового управління під час планування та прове-дення (в умовах присутності цивільного населення) потенційно небезпечних заходів за участю особового складу Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів з використанням озброєння і військової техніки з метою запобігання і недопущення надзвичайних си-туацій, а також ліквідації їх наслідків;
 - інформують громадськість, зокрема через засоби масової інформації, про свою діяльність у виконанні завдань, пов'язаних із забезпеченням національної без-пеки і оборони.

Для здійснення цивільного контролю органи місцевого самоврядування можуть утворювати депутатські комісії, а в місцевих органах виконавчої влади можуть ство-рюватися відповідні підрозділи.

Стаття 9. Судовий контроль

- Рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, посадових і службових осіб можуть бути оскаржені в суді.
- Контроль за виконанням судових рішень здійснюють суди.

Стаття 10. Громадський контроль

- Громадяни України беруть участь у здійсненні цивільного контролю через гро-мадські об'єднання, членами яких вони є, через депутатів місцевих рад, особисто шляхом звернення до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або до державних органів у порядку, встановленому Конституцією України, Законом Укра-їни «Про громадські об'єднання» та іншими законами України. Сфера громадсько-го контролю може бути обмежена виключно Законом України «Про державну та-ємницю».
- Громадським об'єднанням, зареєстрованим у встановленому законом поряд-ку, гарантується відповідно до Конституції і законів України, а також статутних по-ложень можливість:
 - отримувати в установленому порядку від державних органів, зокрема від кері-вників складових сектору безпеки і оборони, інформацію з питань діяльності складо-вих сектору безпеки і оборони, крім інформації з обмеженим доступом;
 - здійснювати дослідження з питань національної безпеки і оборони, публічно презентувати їх результати, створювати для цього громадські фонди, центри, колек-тиви експертів тощо;
 - проводити громадську експертизу проектів законів, рішень, програм, представ-ляти свої висновки і пропозиції для розгляду відповідним державним органом;
 - брати участь у громадських дискусіях та відкритих парламентських слуханнях з питань діяльності і розвитку сектору безпеки і оборони, питань правового і соці-ального захисту військовослужбовців та працівників розвідувальних та правоохор-онних органів, зокрема звільнених у запас чи відставку, учасників бойових дій та чле-нів їх сімей.
- Засоби масової інформації, висвітлюючи питання національної безпеки і оборо-ни, інформують суспільство про стан захисту національних інтересів України.
- З метою систематичного інформування суспільства про діяльність сектору без-пеки і оборони України, забезпечення обґрунтованості рішень державних органів з питань національної безпеки і оборони, про стан виконання заходів розвитку секто-ру безпеки і оборони періодично, але не рідше ніж раз на три роки, органами секто-ру безпеки і оборони видаються «Білі книги» або інші аналітичні документи (огляди, національні доповіді тощо).

Стаття 11. Відповідальність за порушення законодавства про національну безпеку України

- Посадові особи, винні у невиконанні або порушенні законодавства про націо-нальну безпеку України, несуть відповідальність згідно із законом.
- Громадяни, які вважають, що їх права, свободи чи законні інтереси порушено рішеннями, діями, бездіяльністю складових сектору безпеки і оборони чи їх посадо-вих осіб, мають право звертатися до суду, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, використовувати будь-які інші механізми захисту прав і свобод, перед-бачені законодавством України.
- Контроль за дотриманням законодавства під час цивільного контролю здійсню-ється в порядку, визначеному Конституцією та законами України.

Розділ ІV СЕКТОР БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Стаття 12. Склад сектору безпеки і оборони

- Сектор безпеки і оборони України складається з чотирьох взаємопов'язаних складових: сили безпеки; сили оборони; оборонно-промисловий комплекс; грома-дяни та громадські об'єднання, які добровільно беруть участь у забезпеченні націо-нальної безпеки. Функції та повноваження складових сектору безпеки і оборони ви-значаються законодавством України.
- До складу сектору безпеки і оборони входять: Міністерство оборони України, Збройні Сили України, Державна спеціальна служба транспорту, Міністерство вну-трішніх справ України, Національна гвардія України, Національна поліція України, Державна прикордонна служба України, Державна міграційна служба України, Дер-жавна служба України з надзвичайних ситуацій, Служба безпеки України, Управлін-ня державної охорони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту ін-формації України, Апарат Ради національної безпеки і оборони України, розвідуваль-ні органи України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику.
- Інші державні органи та органи місцевого самоврядування здійснюють свої функ-ції із забезпечення національної безпеки у взаємодії з органами, які входять до скла-ду сектору безпеки і оборони.
- Стаття 13. Керівництво у сферах національної безпеки і оборони
- Керівництво у сферах національної безпеки і оборони відповідно до Конституції України здійснює Президент України, який:
 - забезпечує державну незалежність та національну безпеку;
 - є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України, як Верховний Го-ловнокомандувач видає накази і директиви з питань оборони;
 - очолює Раду національної безпеки і оборони України, вводить у встановлено-му порядку в дію її рішення;
 - видає укази і розпорядження з питань національної безпеки і оборони, які є обов'язковими до виконання на території України, зокрема указами Президента України затверджуються Стратегія національної безпеки України, Стратегія воєнної безпеки України, інші стратегії, доктрини, концепції, якими визначаються актуальні загрози національній безпеці, основні напрями і завдання державної політики у сфе-рах національної безпеки і оборони, розвитку сектору безпеки і оборони;
 - звертається з посланнями до народу та із щорічними і позачерговими послан-нями до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України;
 - реалізує право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України щодо законо-давчого врегулювання питань національної безпеки і оборони;
 - вносить до Верховної Ради України подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України;
 - призначає на посади та звільняє з посад Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та його заступників;

ОРІЄНТИР № 28

10) призначає на посади та звільняє з посад вище командування Збройних Сил України за поданням Міністра оборони України, а також вище командування інших військових формувань за поданням керівників органів центральної виконавчої влади, яким підпорядковуються відповідні військові формування;

11) здійснює загальне керівництво розвідувальними органами України;

12) вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни та у разі збройної агресії проти України приймає рішення про застосування Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань;

13) приймає відповідно до закону рішення про загальну або часткову мобілізацію та введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України;

14) приймає у разі необхідності рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, а також оголошує у разі необхідності окремі місцевості України зонами надзвичайної екологічної ситуації з наступним затвердженням цих рішень Верховною Радою України;

15) присвоює вищі військові звання та інші вищі спеціальні звання і класні чини;

16) здійснює інші повноваження, визначені Конституцією України.

Стаття 14. Координація у сферах національної безпеки і оборони

1. Координацію у сферах національної безпеки і оборони здійснює Рада національної безпеки і оборони України відповідно до статті 107 Конституції України та Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України».

2. В умовах воєнного або надзвичайного стану, в особливий період, а також у разі виникнення кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України, Рада національної безпеки і оборони України координує діяльність органів виконавчої влади, розглядає пропозиції щодо застосування відповідно до закону спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів.

3. У випадках, передбачених законом, Рада національної безпеки і оборони України подає на розгляд Президентіві України пропозиції щодо утворення вищого колегіального стратегічного органу воєнного керівництва обороною держави в особливий період. Пропозиції про утворення цього органу та його персональний склад затверджуються рішенням Ради національної безпеки і оборони України та вводяться в дію Указом Президента України.

Положення про вищий колегіальний стратегічний орган воєнного керівництва обороною держави в особливий період затверджує Президент України.

Стаття 15. Міністерство оборони України

1. Міністерство оборони України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період.

2. До повноважень Міністерства оборони України належать організація в силах оборони заходів оборонного планування, визначення засад воєнної, військової кадрової та військово-технічної політики у сфері оборони, здійснення в установленому порядку координації діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування щодо підготовки держави до оборони.

3. Положення про Міністерство оборони України затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Міністерство оборони України є центральним органом виконавчої влади та військового управління, у підпорядковуванні якого перебувають Збройні Сили України та Державна спеціальна служба транспорту.

5. Міністерство оборони України очолює Міністр оборони України, який є членом Кабінету Міністрів України.

Міністр оборони України підпорядковується Президентіві України як Верховному Головнокомандувачу Збройних Сил України.

Міністр оборони України підзвітний Верховній Раді України.

6. Міністр оборони України за посадою входить до складу Ради національної безпеки і оборони України і відповідає за формування державної політики у сфері оборони, оборонне планування, програмний та ресурсний менеджмент, військово-кадрову політику, ефективне та належне використання оборонних ресурсів, всебічне забезпечення життєдіяльності, функціонування, розвиток та застосування Збройних Сил України.

7. Міністр оборони України призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України з числа цивільних осіб.

8. Міністр оборони України здійснює керівництво Міністерством оборони України, військово-політичне і адміністративне керівництво Збройними Силами України безпосередньо та через першого заступника Міністра оборони України, заступників Міністра оборони України, а також через Головнокомандувача Збройних Сил України.

Перший заступник Міністра оборони України та заступники Міністра оборони України призначаються на посади з числа цивільних осіб.

Стаття 16. Збройні Сили України

1. Збройні Сили України є військовим формуванням, на яке відповідно до Конституції України покладаються оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості.

2. Збройні Сили України забезпечують стримування та відсіч збройної агресії проти України, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України, у випадках, визначених законом, беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом.

3. Головнокомандувач Збройних Сил України призначається на посаду за поданням Міністра оборони України та звільняється з посади Президентом України. Головнокомандувач Збройних Сил України підпорядковується Президентіві України та Міністру оборони України.

Головнокомандувач Збройних Сил України відповідає за готовність до виконання покладених завдань і за безпосереднє військове керівництво та управління застосуванням Збройних Сил України, а також переданих в його підпорядкування сил і засобів інших складових сил оборони. Головнокомандувач Збройних Сил України підзвітний Президенту України та Міністру оборони України з питань досягнення воєнно-стратегічних цілей у сфері оборони військовими силами і засобами, а також підтримання спроможностей цих сил і засобів до застосування.

Повноваження Головнокомандувача Збройних Сил України затверджуються Президентом України.

4. Генеральний штаб Збройних Сил України є головним органом військового управління з планування оборони держави, стратегічного планування застосування Збройних Сил України та визначених сил і засобів інших складових сил оборони, координації і контролю за виконанням завдань у сфері оборони органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та силами оборони у межах, визначених законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України.

Генеральний штаб Збройних Сил України в особливий період виконує функції стратегічного керівництва Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони.

Генеральний штаб Збройних Сил України з урахуванням пропозицій Командувача об'єднаних сил здійснює планування, координацію та контроль за підготовкою всіх складових сил оборони з метою набуття ними необхідних об'єднаних спроможностей.

Генеральний штаб Збройних Сил України очолює начальник Генерального штабу Збройних Сил України, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України за поданням Міністра оборони України.

Начальник Генерального штабу Збройних Сил України підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України та відповідає за виконання завдань і функцій, покладених на Генеральний штаб Збройних Сил України, зокрема щодо визначення вимог до спроможностей сил оборони, потреб у ресурсах, необхідних для належного виконання завдань Збройними Силами України та іншими складовими сил оборони, стратегічного планування застосування та розвитку Збройних Сил України, їх технічного оснащення, підготовки та всебічного забезпечення.

Повноваження начальника Генерального штабу Збройних Сил України, основні завдання та порядок функціонування Генерального штабу Збройних Сил України визначаються в положенні, яке затверджується Президентом України.

5. До складу Збройних Сил України входять види та окремі роди військ (сил).

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України підпорядковуються Головнокомандувачу Збройних Сил України та відповідають за розвиток підпорядкованих їм військ (сил), їх технічне оснащення та всебічне забезпечення, підготовку та готовність до виконання покладених завдань.

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України здійснюють передачу визначеного Головнокомандувачем Збройних Сил України комплекту бездатних сил і засобів Командувачу об'єднаних сил, який здійснює оперативний контроль за набуттям ними оперативних (бойових) спроможностей та управління їх застосуванням.

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України можуть проводити операції із залученням сил і засобів відповідного виду або окремого роду військ (сил) та здійснювати управління силами і засобами в операціях, що проводяться в мирний час поза затвердженнями Головнокомандувачем Збройних Сил України межами відповідальності Командувача об'єднаних сил.

У процесі організації підготовки підпорядкованих військ (сил) та забезпечення їх озброєнням, військовою технікою, іншими матеріально-технічними засобами командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України розробляють відповідні доктрини, настанови, бойові статuti, оперативні і тактичні стандарти підготовки до застосування та ведення операцій (бойових дій).

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Міністра оборони України.

Повноваження командувачів видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, основні завдання та порядок функціонування командувачів видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України визначаються в положеннях, які затверджуються Головнокомандувачем Збройних Сил України.

6. Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України є органом управління міжвидовими та міжвідомчими угрупованнями військ (сил).

Організація, підготовка та всебічне забезпечення Об'єднаного оперативного штабу Збройних Сил України мають забезпечувати управління військами (силами) в операціях протягом тривалого часу.

Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України підпорядковується Командувачу об'єднаних сил, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України за поданням Міністра оборони України. Президент України може призначати командувача (командувачів) об'єднаних сил для здійснення управління операціями на окремих напрямках.

Командувач об'єднаних сил підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України та здійснює через Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України оперативний контроль за набуттям ними оперативних (бойових) спроможностей, планування застосування та безпосереднє управління об'єднаними силами і засобами Збройних Сил України, інших складових сил оборони, які передані у його підпорядкування, а також національним контингентом і національним персоналом, які беруть участь у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки.

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, командувачі (керівники) інших військових формувань, від яких визначений комплект сил і засобів переданий до складу об'єднаних сил, продовжують здійснювати їх укомплектування особовим складом, озброєнням, боєприпасами, військовою та спеціальною технікою, іншими матеріально-технічними засобами.

Командувач об'єднаних сил відповідає за набуття Об'єднаним оперативним штабом спроможностей з управління військами (силами), що необхідні для ефективного виконання об'єднаними силами завдань в операціях (бойових діях).

Командувач об'єднаних сил у межах наданих йому повноважень бере участь у стратегічному плануванні застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони.

Командувач об'єднаних сил за погодженням з Міністром оборони України і Головнокомандувачем Збройних Сил України має право доповідати безпосередньо Президентіві України про готовність та хід виконання завдань об'єднаними силами.

Замисел застосування об'єднаних сил в операціях затверджується Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України.

Повноваження Командувача об'єднаних сил, основні завдання та порядок функціонування Об'єднаного оперативного штабу Збройних Сил України визначаються в положенні, яке затверджується Президентом України.

7. Функції Збройних Сил України, склад та правові засади організації їх діяльності, керівництва та управління ними визначаються законом.

Стаття 17. Державна спеціальна служба транспорту

1. Державна спеціальна служба транспорту є спеціалізованим військовим формуванням, що входить до системи Міністерства оборони України, призначеним для забезпечення стійкого функціонування транспорту в мирний час та в особливий період, зокрема виконання завдань з технічного прикриття, відбуксови, встановлення загороджень на об'єктах національної транспортної системи України з метою забезпечення діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України.

2. Із введенням воєнного стану Державна спеціальна служба транспорту приводиться в готовність до виконання завдань за призначенням в умовах дії правового режиму воєнного стану і підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України, про що зазначається в указі Президента України про введення воєнного стану, який затверджується Верховною Радою України.

3. Керівництво Державною спеціальною службою транспорту здійснює керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту.

Керівник органу управління Державною спеціальною службою транспорту та його заступники призначаються на посаду та звільняються з посади Президентом України за поданням Міністра оборони України.

4. Повноваження Державної спеціальної служби транспорту визначаються законодавством України.

Стаття 18. Міністерство внутрішніх справ України

1. Міністерство внутрішніх справ України є центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах:

1) забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання громадської безпеки і правопорядку, а також надання поліцейських послуг;

2) захисту державного кордону України та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні;

3) цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності;

4) міграції (імміграції та еміграції), зокрема протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, зокрема біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

2. Міністерство внутрішніх справ України очолює Міністр внутрішніх справ України, який призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.

Міністр внутрішніх справ України за посадою входить до складу Ради національної безпеки і оборони України.

Міністр внутрішніх справ України відповідає за формування державної політики у сферах, що належать до компетенції Міністерства внутрішніх справ України, здійснює повноваження, визначені законодавством України.

3. Відомство Національної поліції України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій та Державної міграційної служби України спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України.

4. Національна поліція України є центральним органом виконавчої влади, що забезпечує громадську безпеку і порядок, охорону прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидію злочинності, а також надає визначені законом послуги з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

5. Національна гвардія України є військовим формуванням з правоохоронними функціями, призначеним для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, а також у взаємодії з іншими органами — із забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону України, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань, організованих злочинних груп та організацій.

У мирний час Національна гвардія України входить до складу сил безпеки і виконує правоохоронні функції, а також розвиває спроможності, необхідні для виконання завдань у складі сил оборони.

Із введенням воєнного стану Національна гвардія України приводиться в готовність до виконання завдань за призначенням в умовах дії правового режиму воєнного стану, входить до сил оборони, виконує завдання та підпорядковується відповідно до положень Закону України «Про правовий режим воєнного стану» та Закону України «Про Національну гвардію України».

6. Державна прикордонна служба України є правоохоронним органом спеціальної призначення, що реалізує державну політику у сфері безпеки державного кордону України та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні.

7. Державна служба України з надзвичайних ситуацій є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, проведення аварійно-рятувальних робіт, пожежогащення, пожежної та техногенної безпеки, роботи рятувальних служб під час аварій, а також гідрометеорологічної діяльності.

8. Державна міграційна служба України є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), зокрема протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, зокрема біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

9. Повноваження Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій та Державної міграційної служби України визначаються законодавством України.

Стаття 19. Служба безпеки України

1. Служба безпеки України є державним органом спеціального призначення з правоохоронними функціями, що забезпечує державну безпеку, здійснюючи з неухильним дотриманням прав і свобод людини і громадянина:

1) протидію розвідувально-підірвній діяльності проти України;

2) боротьбу з тероризмом;

3) контррозвідувальний захист державного суверенітету, конституційного ладу і територіальної цілісності, оборонного і науково-технічного потенціалу, кібербезпеки, економічної та інформаційної безпеки держави, об'єктів критичної інфраструктури;

4) охорону державної таємниці.

2. Служба безпеки України підпорядковується Президентіві України та підконтрольна Верховній Раді України.

3. Службу безпеки України очолює Голова Служби безпеки України, який призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою України за поданням Президента України.

Голова Служби безпеки України за посадою входить до складу Ради національної безпеки і оборони України.

Голова Служби безпеки України щорічно подає Верховній Раді України звіт про діяльність Служби безпеки України.

4. Повноваження Служби безпеки України визначаються законодавством України. Стаття 20. Розвідувальні органи України

1. Розвідувальні органи України — державні органи або структурні підрозділи у їх складі, призначені законом здійснювати розвідувальну діяльність з метою захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз.

Розвідувальні органи як суб'єкти забезпечення національної безпеки і оборони України беруть участь у формуванні і реалізації державної політики з питань національної безпеки і оборони у визначених законодавством сферах. Повноваження розвідувальних органів визначаються законодавством України.

2. Пріоритетні завдання розвідувальним органам визначаються Президентом України.

3. Президент України може створювати координаційний орган з питань розвідувальної діяльності відповідно до статті 106 Конституції України.

Стаття 21. Управління державної охорони України

1. Управління державної охорони України відповідно до закону здійснює державну охорону органів державної влади України, забезпечення безпеки посадових осіб та охорони об'єктів, визначених законом.

2. Управління державної охорони України підпорядковане Президентіві України та підконтрольне Верховній Раді України.

Начальник Управління державної охорони України призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України.

Начальник Управління державної охорони України щорічно подає Верховній Раді України та Президентіві України письмовий звіт про діяльність Управління державної охорони України.

3. Повноваження Управління державної охорони України визначаються законодавством України.

Стаття 22. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України є державним органом, призначеним для забезпечення функціонування і розвитку державної системи урядового зв'язку, Національної системи конфіденційного зв'язку, формування та реалізації державної політики у сферах кіберзахисту критичної інформаційної інфраструктури, державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, криптографічного та технічного захисту інформації, телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України, поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку, а також інших завдань відповідно до закону.

2. Керівництво Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України здійснює Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.

3. Повноваження Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України визначаються законодавством України.

Стаття 23. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, разом з іншими органами сектору безпеки і оборони визначає пріоритетні напрями розвитку оборонно-промислового комплексу, забезпечує нормативно-правове регулювання у цій сфері, аналізує стан та тенденції розвитку оборонно-промислового комплексу України, розробляє та організовує виконання державних програм розвитку оборонно-промислового комплексу.

2. Головним завданням оборонно-промислового комплексу України є забезпечення оперативних спроможностей сил та засобів сектору безпеки і оборони шляхом постачання нових і модернізації наявних зразків озброєння, військової та спеціальної техніки.

Стаття 24. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки

1. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки є однією з форм реалізації державної політики у сфері національної безпеки і спрямовується на захист національних інтересів України.

2. Засади міжнародного військово-технічного співробітництва визначаються законодавством України.

3. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки здійснюється під загальним керівництвом Президента України.

Розділ V

ПЛАNUВАННЯ У СФЕРАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Стаття 25. Мета, принципи і види планування у сферах національної безпеки і оборони

1. Метою планування у сферах національної безпеки і оборони є забезпечення реалізації державної політики у цих сферах шляхом розроблення стратегій, концепцій, програм, планів розвитку органів сектору безпеки і оборони, управління ресурсами та ефективного їх розподілу.

2. Планування у сферах національної безпеки і оборони здійснюється відповідно до таких принципів:

1) дотримання національного законодавства і міжнародних зобов'язань України;

2) демократичний цивільний контроль за сектором безпеки і оборони, відкритість інформації про державну політику, стратегічні документи, цілі, пріоритети і завдання планування, прозорість та підзвітність використання ресурсів;

3) цілісність, узгодженість, системність планування у секторі безпеки і оборони, врахування пріоритетів і обмежень, встановлених державними програмами, планами та прогнозними документами;

4) своєчасність та відповідність прийнятим рішенням щодо захисту національних інтересів України.

3. Планування у сферах національної безпеки і оборони поділяється на довгострокове (понад п'ять років), середньострокове (до п'яти років) та короткострокове (до трьох років).

Документами довгострокового планування є Стратегія національної безпеки України, Стратегія воєнної безпеки України, Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України, Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України, Стратегія кібербезпеки України, Національна розвідувальна програма.

Документами середньострокового планування є інші стратегічні документи, програми щодо розвитку складових сектору безпеки і оборони, зокрема оснащення їх сучасним озброєнням і військовою технікою, створення необхідних запасів матеріально-технічних засобів та необхідних для цього потужностей оборонно-промислового комплексу, реалізація інших заходів з посилення обороноздатності держави.

Короткострокове планування передбачає щорічне розроблення планів утримання та розвитку (діяльності) складових сектору безпеки і оборони, основних показників державного оборонного замовлення (на трирічний період), у яких визначаються завдання щодо реалізації документів довгострокового і середньострокового планування.

Рада національної безпеки і оборони України з урахуванням змін у безпековому середовищі визначає концептуальні підходи, напрями, заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, схвалює проекти стратегій, концепцій, державних програм та інших стратегічних документів, якими визначаються основні напрями і завдання державної політики у сферах національної безпеки і оборони, здійснює координацію і контроль за їх виконанням.

Стаття 26. Стратегія національної безпеки України

1. Стратегія національної безпеки України є основним документом довгострокового планування, яким визначаються основні напрями державної політики у сфері національної безпеки.

Стратегія національної безпеки України розробляється за дорученням Президента України протягом шести місяців після його вступу на пост.

Стратегія національної безпеки України схвалюється рішенням Ради національної безпеки і оборони України і затверджується указом Президента України.

Президент України у разі необхідності може вносити зміни до Стратегії національної безпеки України в установленому порядку.

До підготовки проекту Стратегії національної безпеки України залучаються Апарат Ради національної безпеки і оборони України, Національний інститут стратегічних досліджень, державні органи, інституції громадянського суспільства, а також можуть залучатися іноземні експерти.

2. Стратегія національної безпеки України визначає:

1) пріоритети національних інтересів України та забезпечення національної безпеки, цілі, основні напрями державної політики у сфері національної безпеки;

2) поточні та прогнозовані загрози національній безпеці та національним інтересам України з урахуванням зовнішньополітичних та внутрішніх умов;

3) основні напрями зовнішньополітичної діяльності держави для забезпечення її національних інтересів і безпеки;

4) напрями та завдання реформування й розвитку сектору безпеки і оборони;

5) ресурси, необхідні для її реалізації.

3. Стратегія національної безпеки України є основою для підготовки всіх інших документів щодо планування у сферах національної безпеки і оборони.

Реалізація Стратегії національної безпеки України здійснюється на основі національного оборонного, безпекового, економічного, інтелектуального потен

ОРІЄНТИР № 28

Комплексний огляд сектору безпеки і оборони включає проведення: оборонного огляду, огляду громадської безпеки та цивільного захисту, огляду оборонно-промислового комплексу, огляду розвідувальних органів України, огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом, огляду стану кіберзахисту державних інформаційних ресурсів та критичної інформаційної інфраструктури.

У разі необхідності Радою національної безпеки і оборони України може бути прийнято рішення про проведення окремих оглядів, що включені до комплексного огляду сектору безпеки і оборони, яке вводиться в дію указом Президента України.

Проведення комплексного огляду сектору безпеки і оборони здійснюється відповідно до Стратегії національної безпеки України та інших документів довгострокового планування.

2. Науково-методичне забезпечення проведення комплексного огляду сектору безпеки і оборони здійснює Національний інститут стратегічних досліджень.

3. Кабінет Міністрів України визначає порядок проведення:

- 1) оборонного огляду — Міністерством оборони України;
- 2) огляду громадської безпеки та цивільного захисту — Міністерством внутрішніх справ України;
- 3) огляду оборонно-промислового комплексу — центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику;
- 4) огляду стану кіберзахисту критичної інформаційної інфраструктури, державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, — Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Кабінет Міністрів України організовує, контролює та попередньо схвалює результати проведення зазначених оглядів.

4. Порядок проведення огляду розвідувальних органів України визначається Президентом України.

5. Порядок проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом визначається Президентом України. Організація та контроль проведення такого огляду здійснюється Службою безпеки України.

6. За результатами оглядів формується перспективна модель сектору безпеки і оборони шляхом послідовного нарощування спроможностей його складових до виконання завдань за призначенням та формування на цій основі безбедних, мобільних, підготовлених на належному рівні, всебічно забезпечених сил безпеки і сил оборони, здатних захистити національні інтереси України та брати активну участь у міжнародних заходах із підтримання миру і безпеки.

Основними критеріями для зміни чисельності складових сектору безпеки і оборони є зміни безпекового середовища та реальні економічні і фінансові можливості держави.

7. Звіти про результати проведення комплексного огляду сектору безпеки і оборони та окремих оглядів надаються органами, зазначеними в пунктах 1-4 частини третьої, частинах четвертій та п'ятій цієї статті, у встановленому порядку на розгляд і затвердження Радою національної безпеки і оборони України.

Стаття 28. Стратегія воєнної безпеки України

1. Стратегія воєнної безпеки України розробляється Міністерством оборони України відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію указом Президента України, після затвердження Стратегії національної безпеки України та за результатами оборонного огляду.

Міністр оборони України вносить узгоджену в установленому порядку Стратегію воєнної безпеки України на розгляд Кабінету Міністрів України.

Кабінет Міністрів України за результатами розгляду вносить Стратегію воєнної безпеки України до Ради національної безпеки і оборони України для схвалення та подальшого затвердження указом Президента України.

Зміни до Стратегії воєнної безпеки України розробляються Міністерством оборони України відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію указом Президента України, після затвердження змін до Стратегії національної безпеки України.

2. Стратегія воєнної безпеки України визначає шляхи досягнення цілей і реалізації пріоритетів державної політики у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва, зокрема:

- 1) безпекове середовище (глобальні, регіональні та національні аспекти) у контексті воєнної безпеки;
 - 2) цілі, пріоритети та завдання державної політики у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва;
 - 3) соціально-політичні, економічні та інші умови реалізації державної політики у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва, а також воєнно-політичні та воєно-стратегічні обмеження;
 - 4) шляхи досягнення цілей державної політики у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва;
 - 5) ресурсне забезпечення потреб оборони;
 - 6) перспективну модель організації оборони, Збройних Сил України та інших складових сил оборони в частині визначених завдань з оборони держави, стратегію та критерії досягнення спільних оборонних спроможностей;
 - 7) імовірні сценарії застосування сил безпеки і сил оборони до виконання завдань з оборони держави із розподілом відповідальності складових сектору безпеки і оборони за організацію оборони України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності;
 - 8) управління ризиками у сфері воєнної безпеки.
3. Стратегія воєнної безпеки України є основою для розроблення Стратегічного оборонного бюлетеня України, програмних документів з питань оборони та розвитку сил оборони, розвитку озброєння та військової техніки, оперативних планів і планів застосування сил та засобів оборони.
4. Стратегічний оборонний бюлетень України розробляється Міністерством оборони України після затвердження Стратегії воєнної безпеки України та за результатами оборонного огляду.

Міністр оборони України вносить узгоджений в установленому порядку Стратегічний оборонний бюлетень України на розгляд Кабінету Міністрів України.

Кабінет Міністрів України за результатами розгляду вносить Стратегічний оборонний бюлетень України до Ради національної безпеки і оборони України для схвалення та подальшого затвердження указом Президента України.

Стаття 29. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України

1. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України розробляється Міністерством внутрішніх справ України за рішенням Міністра внутрішніх справ України після затвердження Стратегії національної безпеки України та вноситься на розгляд Кабінету Міністрів України.

Кабінет Міністрів України за результатами розгляду вносить Стратегію громадської безпеки та цивільного захисту України до Ради національної безпеки і оборони України для схвалення та подальшого затвердження указом Президента України.

Для забезпечення підготовки проекту Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту України залучаються державні органи, які входять до системи Міністерства внутрішніх справ України, Апарат Ради національної безпеки і оборони України, наукові, аналітичні та експертні установи України, інститути громадянського суспільства, а також можуть бути залучені іноземні експерти.

2. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України визначає загрози національній безпеці у сферах громадської безпеки та цивільного захисту та шляхи досягнення цілей і реалізації пріоритетів державної політики у цих сферах, зокрема:

- 1) готовність сил та засобів виконувати завдання за призначенням, інфраструктуру, напрями розвитку, інші показники, необхідні для планування діяльності Міністерства внутрішніх справ України, Національної гвардії України, Національної поліції України, Державної прикордонної служби України, Державної міграційної служби України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій;
- 2) потреби бюджетного фінансування, достатні для досягнення визначених цілей і виконання передбачених завдань, та основні напрями використання фінансових ресурсів;
- 3) державні програми, галузеві стратегії та програми, які мають бути спрямовані на реалізацію Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту України, їхні цілі, відповідальності за розроблення документів, моніторинг їх виконання та оцінки.

3. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України є основою для розроблення галузевих стратегій і концепцій, державних цільових програм у сферах громадської безпеки, захисту та охорони державного кордону України, цивільного захисту та міграційної політики, а також для розроблення оперативних планів та планів застосування сил і засобів у кризових ситуаціях.

4. Стратегія громадської безпеки та цивільного захисту України оприлюднюється в установленому законодавством порядку (крім положень, які містять інформацію з обмеженим доступом).

5. Міністерство внутрішніх справ України готує щорічний звіт про стан виконання Стратегії громадської безпеки та цивільного захисту України, який підлягає оприлюдненню.

Стаття 30. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України

1. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України розробляється за дорученням Кабінету Міністрів України центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, після затвердження Стратегії національної безпеки України.

Кабінет Міністрів України за результатами розгляду вносить Стратегію розвитку оборонно-промислового комплексу України до Ради національної безпеки і оборони України для її схвалення та подальшого затвердження указом Президента України.

2. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України визначає:

- 1) цілі, основні напрями, завдання державної військово-промислової політики;
- 2) поточні та прогнозовані чинники, що впливають на розвиток оборонно-промислового комплексу, з урахуванням зовнішньополітичних та внутрішніх умов;
- 3) пріоритети розвитку оборонно-промислового комплексу на довгостроковий період;

4) основні напрями діяльності державних органів щодо підтримки розвитку оборонно-промислового комплексу;

5) напрями та завдання реформування й розвитку оборонно-промислового комплексу.

3. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України є основою для підготовки державних програм, що стосуються оборонно-промислового комплексу України.

Реалізація Стратегії розвитку оборонно-промислового комплексу України здійснюється на основі національного економічного, інтелектуального потенціалу з використанням механізмів державно-приватного партнерства, а також із залученням міжнародної консультативної, фінансової, матеріально-технічної допомоги.

Стаття 31. Стратегія кібербезпеки України

1. Стратегія кібербезпеки України є документом довгострокового планування, в якому визначаються пріоритети національних інтересів України у сфері кібербезпеки, наявні та потенційно можливі кіберзагрози життєво важливим інтересам людини і громадянина, суспільства та держави в кіберпросторі, пріоритетні напрями, концептуальні підходи до формування та реалізації державної політики щодо безпечного функціонування кіберпростору, його використання в інтересах особи, суспільства і держави, підвищення ефективності основних суб'єктів забезпечення кібербезпеки, насамперед суб'єктів сектору безпеки і оборони, щодо виконання завдань у кіберпросторі, а також потреби бюджетного фінансування, достатні для досягнення визначених цілей і виконання передбачених завдань, та основні напрями використання фінансових ресурсів.

2. Організація підготовки Стратегії кібербезпеки України здійснюється за дорученням Президента України Національним координаційним центром кібербезпеки після затвердження Стратегії національної безпеки України.

Стратегія кібербезпеки України схвалюється рішенням Ради національної безпеки і оборони України та затверджується указом Президента України.

3. Стратегія кібербезпеки України є основою для підготовки державних програм та нормативно-правових актів, що стосуються забезпечення кібербезпеки України.

Реалізація Стратегії кібербезпеки України здійснюється на основі національного оборонного, безпекового, економічного, інтелектуального потенціалу з використанням механізмів державно-приватного партнерства, а також із залученням міжнародної консультативної, фінансової, матеріально-технічної допомоги.

Стаття 32. Національна розвідувальна програма

1. Національна розвідувальна програма є документом довгострокового планування, в якому визначаються основні напрями розвідувальної діяльності, пріоритети реформування та розвитку зовнішньої розвідки, комплекс завдань і заходів, спрямованих на підвищення ефективності розвідувальних органів та інших суб'єктів, що можуть залучатися до виконання окремих розвідувальних завдань, посилення розвідувальних спроможностей держави, а також потреби бюджетного фінансування, достатні для досягнення визначених цілей і виконання передбачених завдань, та основні напрями використання фінансових ресурсів.

2. Національна розвідувальна програма розробляється за дорученням Президента України визначеним ним координаційним органом з питань розвідувальної діяльності після затвердження Стратегії національної безпеки України.

Національна розвідувальна програма схвалюється рішенням Ради національної безпеки і оборони України та затверджується указом Президента України.

3. Національна розвідувальна програма є основою для розроблення державних програм та нормативно-правових актів з питань розвідувальної діяльності, визначення чисельності і структури сил та засобів розвідувальних органів відповідно до пріоритетних завдань, а також для визначення потреб щорічного фінансового та іншого ресурсного забезпечення розвідувальних органів.

Стаття 33. Державні програми у сферах національної безпеки і оборони

1. Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади розробляють державні цільові програми та інші програми на основі галузевих стратегій реалізації державної політики у сферах національної безпеки і оборони у встановленому законом порядку.

2. Міністр оборони України несе відповідальність за підготовку та подання програм, спрямованих на забезпечення реалізації державної політики у сфері оборони, які розробляються на основі документів довгострокового планування у сферах національної безпеки і оборони з метою посилення обороноздатності держави.

3. Міністр внутрішніх справ України несе відповідальність за підготовку та подання державних цільових програм, інших програм, спрямованих на забезпечення реалізації державної політики у сферах громадської безпеки та цивільного захисту, підтримання постійної готовності сил і засобів до виконання завдань за призначенням.

4. Керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, відповідає за підготовку і подання державної цільової програми розвитку оборонно-промислового комплексу України.

5. Державні органи, відповідальні за формування і реалізацію державної політики у сферах національної безпеки і оборони:

- 1) вносять у встановленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України та Ради національної безпеки і оборони України пропозиції щодо стратегічних документів у сферах національної безпеки і оборони, а також із коригування державних цільових оборонних (правоохоронних, розвідувальних та інших) програм;
- 2) розробляють плани утримання та розвитку відповідних органів сектору безпеки і оборони, бюджетні запити та сукупність документів державного оборонного замовлення на плановий бюджетний період, а також пропозиції до прогнозних показників видатків Державного бюджету України та проекту основних показників державного оборонного замовлення на наступні за плановим два бюджетні періоди;
- 3) забезпечують в установленому порядку оприлюднення відповідних проектів документів у сферах національної безпеки і оборони на офіційних веб-сайтах державних органів та проведення їх обговорення з інституціями громадянського суспільства.

Стаття 34. Державне оборонне замовлення

1. Для реалізації державних програм, спрямованих на підвищення обороноздатності держави та розв'язання проблем у сферах безпеки і оборони держави, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, здійснює координацію діяльності з реалізації державного оборонного замовлення, готує проект основних показників державного оборонного замовлення.

2. Основні показники державного оборонного замовлення схвалюються рішенням Ради національної безпеки і оборони України.

3. Кабінет Міністрів України визначає та затверджує у порядку, визначеному Законом України «Про державне оборонне замовлення», схвалені рішенням Ради національної безпеки і оборони України основні показники державного оборонного замовлення на плановий бюджетний період та орієнтовні показники обсягів державного оборонного замовлення на наступні за плановим два бюджетні періоди.

Стаття 35. Фінансове забезпечення сектору безпеки і оборони

1. Фінансування складових сектору безпеки і оборони здійснюється за рахунок і в межах коштів, визначених у Законі України про Державний бюджет України на відповідний рік, а також з інших не заборонених законодавством джерел.

Обсяг видатків на фінансування сектору безпеки і оборони має становити не менше 5 відсотків запланованого обсягу внутрішнього валового продукту, з яких не менше 3 відсотків — на фінансування сил оборони.

2. Рада національної безпеки і оборони України розглядає проект закону про Державний бюджет України по статтях, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки і оборони України, та вносить відповідні пропозиції.

3. Кабінет Міністрів України вносить на розгляд Верховної Ради України проект закону про Державний бюджет України, розроблений на плановий бюджетний період, з урахуванням відповідного рішення Ради національної безпеки і оборони України.

4. Рахункова палата від імені Верховної Ради України здійснює контроль за надходженнями коштів до Державного бюджету України та їх використанням, а центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, здійснює контроль за використанням коштів Державного бюджету України, що виділяються на потреби сектору безпеки і оборони, та за іншими об'єктами контролю відповідно до закону.

Розділ VI
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім: 1) положень частини сьомої та абзацу другого частини восьмої статті 15 цього Закону (щодо призначення Міністра оборони України, першого заступника Міністра оборони України, заступників Міністра оборони України на посади з числа цивільних осіб), які набирають чинності з 1 січня 2019 року; 2) положень частин третьої — шостої статті 16 цього Закону (щодо Головнокомандувача Збройних Сил України, Генерального штабу Збройних Сил України, видів і окремих родів військ (сил), які набирають чинності з 1 січня 2021 року; 3) підпункту 3, підпунктів «б» та «в» підпункту 4, підпункту 4 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2021 року.
2. Визначити, що до затвердження відповідно до цього Закону Стратегії воєнної безпеки України діє Воєнна доктрина України, затверджена Указом Президента України від 24 вересня 2015 року № 555 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року «Про нову редакцію Воєнної доктрини України»».
3. Визнати такими, що втратили чинність: 1) Закон України «Про основи національної безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 351 із наступними змінами); 2) Закон України «Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 46, ст. 366 із наступними змінами); 3) Закон України «Про організацію оборонного планування» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 4, ст. 97).

4. Внести зміни до таких законів України:

1) частину першу статті 1 Закону України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382) викласти в такій редакції:

«Служба безпеки України — державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України»;

2) пункт 8 частини першої статті 13 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 35, ст. 237; 2015 р., № 4, ст. 14) викласти в такій редакції:

«8) здійснює у період між засіданнями Ради національної безпеки і оборони України координацію і контроль за виконанням центральними та місцевими органами виконавчої влади, правоохоронними органами, військовими формуваннями рішень Ради національної безпеки і оборони України, введених в дію указами Президента України»;

3) статтю 8 Закону України «Про Збройні Сили України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 410; 2009 р., № 19, ст. 258) викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Керівництво Збройними Силами України

Міністр оборони України здійснює військово-політичне та адміністративне керівництво Збройними Силами України, а також інші повноваження, передбачені законодавством.

Військово-політичне керівництво Збройними Силами України — діяльність, спрямована на забезпечення реалізації політики держави у Збройних Силах України, політичних та стратегічних цілей у сфері оборони, принципів і напрямів розвитку Збройних Сил України.

Адміністративне керівництво Збройними Силами України — діяльність, спрямована на всебічне забезпечення життєдіяльності Збройних Сил України, їх функціонування та розвитку в межах виконання основних завдань державної політики у сфері оборони.

Головнокомандувач Збройних Сил України є найвищою військовою посадовою особою у Збройних Силах України.

Головнокомандувач Збройних Сил України здійснює через Генеральний штаб Збройних Сил України безпосереднє військове керівництво Збройними Силами України.

Безпосереднє військове керівництво — діяльність, спрямована на здійснення заходів щодо розвитку Збройних Сил України, їх технічного оснащення, підготовки та всебічного забезпечення, визначення основ їх застосування, а також управління ними.

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України підпорядковуються Головнокомандувачу Збройних Сил України та відповідають за розвиток підпорядкованих їм військ (сил), їх технічне оснащення та всебічне забезпечення, підготовку та готовність до виконання покладених завдань.

У процесі організації підготовки підпорядкованих військ (сил) та забезпечення їх озброєнням, військовою технікою, іншими матеріально-технічними засобами командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України розробляють відповідні доктрини, настанови, бойові статuti, оперативні і тактичні стандарти підготовки до застосування та ведення операцій (бойових дій).

Повноваження командувачів видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, основні завдання та порядок функціонування командвань видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України визначаються в положеннях, які затверджуються Головнокомандувачем Збройних Сил України.

Командувач об'єднаних сил підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України та здійснює через об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил України оперативний контроль за набуттям ними оперативних (бойових) спроможностей, планування застосування та безпосереднє управління об'єднаними силами і засобами Збройних Сил України, інших складових сил оборони, які передані у його підпорядкування, а також національним контингентом і національним персоналом, які беруть участь у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки.

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України здійснюють передачу визначеного Головнокомандувачем Збройних Сил України комплекту безбедних сил і засобів Командувачу об'єднаних сил, який здійснює оперативний контроль за набуттям ними оперативних (бойових) спроможностей та управління їх застосуванням.

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, командувачі (керівники) інших військових формувань, від яких визначений комплект сил і засобів переданий до складу об'єднаних сил, продовжують здійснювати їх укомплектування особовим складом, озброєнням, боєприпасами, військовою та спеціальною технікою, іншими матеріально-технічними засобами.

Командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України можуть проводити операції із залученням сил і засобів відповідного виду або окремого роду військ (сил) та здійснювати управління силами і засобами в операціях, що проводяться в мирний час поза затвердженням Головнокомандувачем Збройних Сил України межами відповідальності Командувача об'єднаних сил»;

4) у Законі України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420; 2009 р., № 19, ст. 258):

а) у частині першій статті 2 слова «ланок воєнної організації України» замінити словами «складових сектору безпеки і оборони України»;

б) частину першу статті 11 викласти в такій редакції:

«Генеральний штаб Збройних Сил України є головним органом військового управління з планування оборони держави, стратегічного планування застосування Збройних Сил України та визначених сил і засобів інших складових сил оборони, координації контролю за виконанням завдань у сфері оборони органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та силами оборони у межах, визначених законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України»;

в) у частині третій статті 18 слова «начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України» замінити словами «Головнокомандувач Збройних Сил України»;

5) частину другу статті 10 Закону України «Про Державну спеціальну службу транспорту» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 19, ст. 269; 2018 р., № 6-7, ст. 39) викласти в такій редакції:

«Із введенням воєнного стану Державна спеціальна служба транспорту приводиться в готовність до виконання завдань за призначенням в умовах дії правового режиму воєнного стану і підпорядковується Головнокомандувачу Збройних Сил України, про що зазначається в указі Президента України про введення воєнного стану, який затверджується Верховною Радою України»;

6) частину другу статті 1 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14-17, ст. 133) доповнити рішенням такого змісту: «Особливості здійснення контрольних функцій Верховної Ради у сферах національної безпеки і оборони визначаються Законом України «Про національну безпеку України»».

5. Кабінету Міністрів України:

- 1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- 2) забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади;
- 3) у шестимісячний строк із дня набрання чинності цим Законом забезпечити розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України законопроект про завдання та повноваження Комітету Верховної Ради України, до повноважень якого належить забезпечення контрольних функцій Верховної Ради України за діяльністю державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, правоохоронних органів, правоохоронних органів спеціального призначення та розвідувальних органів вимог Конституції України щодо забезпечення національної безпеки.
6. Службі безпеки України розробити у шестимісячний строк із дня набрання чинності цим Законом законопроект про внесення змін до Закону України «Про Службу безпеки України» та подати його Президентові України для внесення в установленому порядку на розгляд Верховної Ради України.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
21 червня 2018 року
№ 2469-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 липня 2018 р. № 549
Київ

Про внесення змін до переліку посад педагогічних та науково-педагогічних працівників

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до переліку посад педагогічних та науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 червня 2000 р. № 963 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 24, ст. 1015; 2004 р., № 2, ст. 58; 2007 р., № 8, ст. 301), замінивши у розділі «Посади науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів III–IV рівня акредитації» слова «і цифри «керівник вищого навчального закладу післядипломної освіти, що акредитований за III або IV рівнем» словами «керівник закладу післядипломної освіти для осіб з вищою освітою (у тому числі з освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста), обов'язковість підвищення кваліфікації яких передбачена законом».</

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 липня 2018 р. № 548
Київ

Про внесення змін до деяких постанов
Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2018 р. № 548

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У Порядку надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 505 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 80, ст. 2271; 2015 р., № 36, ст. 1069, № 52, ст. 1670, № 70, ст. 2312, № 100, ст. 3437; 2017 р., № 47, ст. 1455, № 57, ст. 1683, № 76, ст. 2329; 2018 р., № 10, ст. 359):

1) у пункті 2:
абзац перший після слів «антитерористичної операції» доповнити словами «, їх дітям, які народилися після дати початку проведення антитерористичної операції, тимчасової окупації»;

доповнити пункт після абзацу першого новим абзацом такого змісту:
«За рішенням комісії з питань призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, утворених районними, районними у м. Києві та Севастополі держадміністраціями, виконавчими органами міських, районних у містах (у разі утворення) рад, грошова допомога може надаватися внутрішньо переміщеним особам з інвалідністю, їх дітям, дітям з інвалідністю та особам, що здійснюють за ними догляд, які перемістилися з населених пунктів Донецької та Луганської областей, на території яких органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі, і не мають можливості повернутися до попереднього місця проживання».

У зв'язку з цим абзаци другий — п'ятий вважати відповідно абзацами третім — шостим;

2) у пункті 3:
в абзаци другому слова «та дітей» замінити словами і цифрами «дітей, студентів денної форми навчання закладів вищої освіти та учнів закладів професійно-технічної освіти, які досягли 18-річного віку (до закінчення закладів освіти, але не довше ніж до досягнення ними 23 років)»;

абзац дев'ятий доповнити реченням такого змісту: »Таку заяву на наступний шестимісячний строк може бути подано з дати його початку або не раніше ніж за 15 днів до закінчення поточного шестимісячного строку»;

абзац десятий після слів «не призначається» доповнити словами «, крім осіб, які після припинення виплати грошової допомоги втратили працездатність»;

3) абзаци четвертий — шостий пункту 3² замінити абзацами такого змісту:
«- служби у справах дітей, якщо догляд за дитиною, яка залишилася без батьківського піклування, тимчасово здійснюється родичами або іншими особами (сусідами, знайомими), з якими у неї на момент залишення без батьківського піклування склалися близькі стосунки, за рішенням служби у справах дітей відповідно до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 76, ст. 2561).

Неповнолітня дитина має право самостійно звернутися за призначенням грошової допомоги.»;

4) пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Для отримання грошової допомоги (зокрема в разі призначення грошової допомоги на наступний шестимісячний строк, якщо її виплата раніше не здійснювалася через установи уповноваженого банку) уповноважений представник сім'ї звертається за фактичним місцем проживання (перебування) сім'ї до установи уповноваженого банку для відкриття в установленому порядку поточного рахунка, пред'являє паспорт громадянина України або інший документ, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України, а для іноземців та осіб без громадянства — документ, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус, та подає на адресу уповноваженого органу відповідну заяву про надання грошової допомоги (для призначення грошової допомоги вперше) або заяву, в якій повідомляє про відсутність змін, що впливають на призначення грошової допомоги (у разі призначення грошової допомоги на наступний шестимісячний строк, якщо її виплата раніше не здійснювалася через установи уповноваженого банку). З метою визначення дати, часу подання заяви та адреси, за якою подається заява, уповноважений представник сім'ї звертається у контакт-центр уповноваженого банку.

Для виплати грошової допомоги на малолітніх дітей, які переміщуються без супроводу батьків або осіб, які їх замінюють, поточний рахунок на ім'я малолітньої дитини відкривається за зверненням зазначених в абзацах другому — четвертому пункту 3² цього Порядку осіб, які додатково подають уповноваженому банку документи, що посвідчують особу заявника та підтверджують родинні стосунки між дитиною і заявником, або документ, що підтверджує повноваження представника служби у справах дітей.

У заяві зазначаються такі відомості про всіх членів сім'ї, які претендують на отримання грошової допомоги:

- прізвище, ім'я та по батькові;
- число, місяць, рік народження;
- серія, номер (у разі наявності) паспорта громадянина України, ким і коли виданий або серія, номер документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України, а для іноземців та осіб без громадянства — документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус;
- реєстраційний номер облікової картки платника податків (не зазначається фізичними особами, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідному територіальному органу ДФС і мають відмітку в паспорті);
- інформацію про:
 - зареєстроване та фактичне місце проживання (перебування);
 - наявність у будь-якого з членів сім'ї у власності житлового приміщення/частини житлового приміщення, розташованого в інших регіонах, ніж тимчасово окупована територія України, населені пункти, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населені пункти, що розташовані на лінії зіткнення;
 - наявність житлового приміщення, яке зруйновано або стало непридатним для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції;
 - наявність у будь-якого з членів сім'ї на депозитному банківському рахунку (рахунках) коштів у розмірі, що перевищує 25-кратний розмір прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб;
 - місце роботи осіб працездатного віку та час, з якого особа там працює;
 - наявність у будь-якого з членів сім'ї інвалідності із зазначенням групи інвалідності.

До заяви додаються копія довідки з військової частини про залучення до проведення антитерористичної операції (для військовослужбовців із числа внутрішньо переміщених осіб, які захищають незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України та беруть безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районі антитерористичної операції), копія довідки з місця роботи або копія іншого документа, що посвідчує зайнятість (для працездатних осіб), копія свідоцтва про шлюб, копії свідоцтв про народження дітей, засвідчені власним підписом уповноваженого представника сім'ї, письмова згода (у довільній формі) про виплату грошової допомоги уповноваженому представнику сім'ї від інших членів сім'ї та згода на обробку персональних даних, а також письмовий дозвіл на розкриття уповноваженим банком інформації, що містить банківську таємницю, щодо поточного рахунка, відкритого уповноваженому представнику сім'ї в установі уповноваженого банку. У разі наявності житлового приміщення, яке зруйновано або стало непридатним для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції, розташованого в інших регіонах, ніж тимчасово окупована територія України, населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктах, що розташовані на лінії зіткнення, додається копія акта обстеження технічного стану житлового приміщення (будинку, квартири) (далі — акт технічного стану), складеного комісією, утвореною районною, районною у м. Києві та Севастополі держадміністрацією, військово-цивільною адміністрацією, виконавчим органом сільської, селищної, міської, районної у місті (в разі утворення) ради, виконавчим органом ради об'єднаної територіальної громади, за формою згідно з додатком.

До заяви, в якій уповноважений представник сім'ї повідомляє про відсутність змін, що впливають на призначення грошової допомоги, додаються копії документів, зазначених в абзаци дев'ятому пункту 3 цього Порядку, засвідчені підписом уповноваженого представника сім'ї.

Взаємодія уповноваженого банку та Мінсоцполітики, а також уповноважених органів з метою виконання цього Порядку здійснюється на підставі укладеного між уповноваженим банком та Мінсоцполітикою договору про взаємодію. Обмін інформацією між Мінфіном та уповноваженим банком з метою виконання цього Порядку здійснюється на підставі укладеного між уповноваженим банком та Мінфіном договору про взаємодію.

Установа уповноваженого банку відкриває уповноваженому представнику сім'ї поточний рахунок та не пізніше ніж через три робочі дні з дати відкриття зазначеного ра-

хунка надсилає його заяву про призначення грошової допомоги (заяву, в якій уповноважений представник сім'ї повідомляє про відсутність змін, що впливають на призначення грошової допомоги) разом з документами, що додаються до неї, відповідному уповноваженому органу із супровідним листом, в якому зазначаються реквізити поточного рахунка. У разі коли від установи уповноваженого банку надійшла заява про призначення грошової допомоги, до якої не додано всіх необхідних документів, передбачених пунктом 5 цього Порядку, уповноважений орган надсилає уповноваженому представнику сім'ї повідомлення про перелік документів, які необхідно подати додатково.»;

5) пункт 6 доповнити абзацами такого змісту:
«Грошова допомога не призначається на члена сім'ї:
який перебуває на повному державному утриманні в будинку дитини, дитячому будинку, дитячому будинку-інтернаті, психоневрологічному інтернаті, будинку-інтернаті для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю, спеціальному будинку-інтернаті системи соціального захисту населення;

який перебуває на повному державному утриманні в школі-інтернаті, закладі спеціалізованої освіти військового (військово-спортивного) профілю;

який відбуває покарання в місцях позбавлення волі.»;

6) пункт 7 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:
«У разі звільнення та подальшого непрацевлаштування працездатного члена сім'ї грошова допомога на цього члена сім'ї через два місяці з дня, що настає за днем звільнення, зменшується на 50 відсотків, а через чотири місяці з дня, що настає за днем звільнення, — припиняється.».

У зв'язку з цим абзаци другий — четвертий вважати відповідно абзацами третім — п'ятим;

7) у пункті 12:
в абзаци третьому слово «двох» замінити словом «чотирьох»;
доповнити пункт після абзацу п'ятого новим абзацом такого змісту:
«у разі смерті внутрішньо переміщеної особи.».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим.

2. У Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 509 «Про облік внутрішньо переміщених осіб» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 81, ст. 2296; 2015 р., № 70, ст. 2312; 2016 р., № 46, ст. 1669; 2017 р., № 41, ст. 1289, № 47, ст. 1456):

1) пункт 2 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«На отримання довідки мають право особи, житлові приміщення яких зруйновані або стали непридатними для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції, що підтверджується відповідним актом обстеження технічного стану житлового приміщення (будинку, квартири), та неповнолітні діти, які отримали паспорт громадянина України, незалежно від наявності (відсутності) реєстрації місця проживання, якщо інформацію про них внесено до Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб.».

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий і дванадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим і тринадцятим;

2) текст додатка до Порядку після слів «серія, номер» доповнити словами «(у разі наявності)»;

3. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2014 р. № 637 «Про здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 95, ст. 2736; 2015 р., № 70, ст. 2312; 2017 р., № 76, ст. 2329) викласти в такій редакції:

«1. Установити, що:

призначення та продовження виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), довічних державних стипендій, усіх видів соціальної допомоги та компенсацій, матеріального забезпечення, надання соціальних послуг, субсидій та пільг за рахунок коштів державного бюджету та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування внутрішньо переміщеним особам здійснюються за місцем перебування таких осіб на обліку, що підтверджується довідкою, виданою згідно з Порядком оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 509 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 81, ст. 2296). Виплата (продовження виплати) пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), довічних державних стипендій, усіх видів соціальної допомоги та компенсацій, матеріального забезпечення (далі — соціальні виплати), що призначені зазначеним особам, проводиться через рахунки та мережу установ і пристроїв публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» з можливістю отримання готівкових коштів і проведення безготівкових операцій через мережу установ і пристроїв будь-яких банків тільки на території населених пунктів, де органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі. Соціальні виплати особам з інвалідністю І групи та іншим особам, які, за висновком лікарсько-консультативної комісії, не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги, за їх письмовою заявою можуть проводитися публічним акціонерним товариством «Укрпошта» з доставкою за фактичним місцем проживання/перебування таких осіб;

для ідентифікації одержувачів пенсій, які є внутрішньо переміщеними особами, та забезпечення виплати пенсій таким особам проводиться емісія платіжних карток, які водночас є пенсійними посвідченнями, із зазначенням на них графічної та електронної інформації про власника та його електронного цифрового підпису.

Під час формування списків на зарахування пенсій та грошової допомоги на поточні рахунки відповідно до Порядку виплати пенсій та грошової допомоги через поточні рахунки в банках, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 1999 р. № 1596 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 35, ст. 1803; 2016 р., № 79, ст. 2636), зазначаються відомості про отримувачів пенсій та грошової допомоги, що перебувають на обліку як внутрішньо переміщені особи.

Для платіжних карток установлюється на строк до трьох років за умови проходження фізичної ідентифікації клієнта в установах публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» кожні шість місяців. Після завершення строку дії картки перевипускається за рахунок публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України».

Фізична ідентифікація клієнта, якому відкрито поточний рахунок в установі публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України», проводиться:

для отримання пенсії до отримання ним в установленому порядку платіжної картки, яка водночас є пенсійним посвідченням, — кожні три місяці з дня відкриття рахунка або з дня попередньої ідентифікації;

для отримання інших соціальних виплат — кожні шість місяців із дня відкриття рахунка або з дня попередньої ідентифікації.

Фізична ідентифікація осіб з інвалідністю І групи та осіб, які за висновком лікарсько-консультативної комісії, не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги, що отримують соціальні виплати шляхом доставки через публічне акціонерне товариство «Укрпошта», в установах публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» не проводиться.

Інформація про одержувачів соціальних виплат, які пройшли фізичну ідентифікацію, та дату її проведення щотижня подається в електронній формі з використанням електронного цифрового підпису через захищені канали зв'язку публічним акціонерним товариством «Державний ощадний банк України» Міністерству соціальної політики для внесення відповідної інформації до Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб.

У разі непроходження фізичної ідентифікації одержувачем соціальних виплат публічне акціонерне товариство «Державний ощадний банк України» зупиняє видаткові операції за поточним рахунком та інформує протягом одного тижня з дня їх зупинення в електронній формі з використанням електронного цифрового підпису через захищені канали зв'язку про таке зупинення Міністерство соціальної політики та Міністерство фінансів.

Міністерство соціальної політики подає зазначену інформацію:

щодо одержувачів пенсій — до Пенсійного фонду України;

щодо одержувачів інших соціальних виплат — до структурних підрозділів з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад.

Відновлення видаткових операцій проводиться публічним акціонерним товариством «Державний ощадний банк України» з дня, що настає за днем проведення фізичної ідентифікації в установах публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України».

Припинення або відновлення соціальних виплат проводиться структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад або територіальними органами Пенсійного фонду України згідно з Порядком здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання/перебування, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 8 червня 2016 р. № 365 «Деякі питання здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 47, ст. 1702).».

4. У постанові Кабінету Міністрів України від 8 червня 2016 р. № 365 «Деякі питання здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 47, ст. 1702, № 101, ст. 3312; 2017 р., № 76, ст. 2329):

1) у Порядку призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, затвердженому зазначеною постановою:

у пункті 4 слова «Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань» замінити словами «Фонду соціального страхування»;

пункт 7 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Така перевірка не проводиться стосовно внутрішньо переміщених осіб, які працюють в державних органах та органах місцевого самоврядування і яким надано довідку з місця роботи, в якій зазначено, що вони перебувають у трудових відносинах з відповідними органами, а також те, що умови їх роботи потребують постійного перебування на території населених пунктів, де органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі (крім відряджень за кордон).».

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим;

у пункті 9¹ слова «для проходження фізичної ідентифікації» виключити; в абзаци першому пункту 10 та пункті 12 слова «в абзаци другому» замінити словами «в абзацах другому і третьому»;

2) у Порядку здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання/перебування, затвердженому зазначеною постановою:

абзац третій пункту 2 викласти в такій редакції:

«внутрішньо переміщених осіб, які працюють в державних органах та органах місцевого самоврядування і якими надано довідку з місця роботи, в якій зазначено, що вони перебувають у трудових відносинах з відповідними органами, а також те, що умови їх роботи потребують постійного перебування на території населених пунктів, де органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі (крім відряджень за кордон).»;

у підпункті 1 пункту 4 слова «Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань» замінити словами «Фонду соціального страхування».

5. У пункті 4 Порядку створення, ведення та доступу до відомостей Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 вересня 2016 р. № 646 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 77, ст. 2566; 2017 р., № 47, ст. 1455):

1) абзац третій після слів «серія, номер» доповнити словами «(у разі наявності)»;

2) в абзаци дев'ятнадцятому цифри «10» замінити цифрами «25»;

3) доповнити пункт після абзацу двадцятого новими абзацами такого змісту:
«відомості про наявність житлового приміщення, яке зруйновано або стало непридатним для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції;
відомості про проходження внутрішньо переміщеною особою фізичної ідентифікації в установі публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України»;
відомості про дату проведення перевірки місця проживання/перебування внутрішньо переміщеної особи.».

У зв'язку з цим абзаци двадцять перший — двадцять четвертий вважати відповідно абзацами двадцять четвертим — двадцять сьомим.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 липня 2018 р. № 492-р
Київ

Про внесення змін у додатки 2 і 4
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2014 р. № 1277

Внести зміни у додатки 2 і 4 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2014 р. № 1277 «Про відпуск матеріальних цінностей з державного резерву», виклавши їх у редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток 2

до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2014 р. № 1277
(у редакції розпорядження Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2018 р. № 492-р)

ПЕРЕЛІК матеріальних цінностей, що відпускаються Міністерству внутрішніх справ				
Найменування матеріальних цінностей	Одиниця виміру	Підлягає відпуску	Ціна одиниці з урахуванням податку на додану вартість, гривень	Вартість з урахуванням податку на додану вартість, тис. гривень
Матрац	штук	3000	102	306
Подушка	штук	6000	23	138
Ковдра	штук	6000	92	552
Білізна постільна	компл.	6000	132	792
Білізна натільна	компл.	36000	62	2 232
Білізна натільна утеплена	компл.	13500	87	1 174,5
Намети УСБ-56	компл.	200	30980	6 196
Печі твердопаливні з тумбою типу «Буржуйка»	компл.	400	2085	834
Відсмоктувач медичний портативний з можливістю живлення від акумулятора	компл.	220	5020	1 104,4
Стерилізатор повітряний	компл.	30	6710	201,3
Комплекс рентгенівської діагностики паталний (пересувний)	компл.	14	660 650	9 249,1
Дихальний апарат ручний силіконовий, що автоклавується, з полісульфідним з'єднанням для новонароджених, дітей і дорослих у пластиковій валізі	компл.	170	4870	827,9
Шприц одноразового використання місткістю 2 мл	штук	37800	0,39	14,74
Шприц одноразового використання місткістю 5 мл	штук	45600	0,48	21,89
Шприц одноразового використання місткістю 10 мл	штук	42000	0,7	29,4
Шприц одноразового використання місткістю 20 мл	штук	42600	0,93	39,62
Марля медична	метрів	70000	3,05	213,5
Бинти медичні різних розмірів	компл.	30600	4,39	134,33
Рукавички латексні стерильні	пар	66000	2,97	196,02
Рукавички латексні нестерильні	пар	95000	0,98	93,1
Термометри	штук	2160	4,43	9,57
Рециркулятор ультрафіолетовий бактерицидний	штук	307	1078	330,95
Вата медична	тонн	2,3	56070	128,96
Маска медична	штук	88000	0,74	65,12
Усього				24 884,4

Додаток 4

до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 24 грудня 2014 р. №1277
(у редакції розпорядження Кабінету Міністрів
України від 11 липня 2018 р. № 492-р)

ПЕРЕЛІК матеріальних цінностей, що відпускаються Адміністрації Державної прикордонної служби				
Найменування матеріаль- них цінностей	Одиниця виміру	Підлягає відпуску	Ціна одиниці з урахуванням податку на додану вартість, гривень	Вартість з урахуванням податку на додану вартість, тис. гривень
Матрац	штук	1000	102	102
Подушка	штук	3000	23	69
Ковдра	штук	3000	92	276
Білізна постільна	компл.	3000	132	396
Білізна нательна	компл.	3000	62	186
Білізна нательна уте- плена	компл.	3000	87	261
Намети УСБ-56	компл.	50	30980	1 549
Печі твердопаливні з тум- бою типу «Буржуйка»	компл.	100	2085	208,5
Марля медична	метрів	25000	3,05	76,25
Бинти медичні різних розмірів	компл.	18600	4,39	81,65
Рукавички латексні сте- рильні	пар	10800	2,97	32,1
<u>Вата медична</u>	тонн	1,15	56070	64,48
Усього				3 301,96

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 липня 2018 р. № 550
Київ

Про визнання такими,
що втратили чинність, деяких постанов
Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
2. Ця постанова набирає чинності з 1 жовтня 2018 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2018 р. № 550

ПЕРЕЛІК,

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

- Постанова Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 р. № 740 «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 22, ст. 1623).
- Постанова Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2009 р. № 1007 «Про внесення змін до Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 74, ст. 2533).
- Постанова Кабінету Міністрів України від 5 січня 2011 р. № 9 «Про внесення змін до Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 2, ст. 106).
- Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1350 «Про внесення змін до Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 101, ст. 3707).
- Пункт 42 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України, затверджених постано-

вою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2012 р. № 868 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 71, ст. 2870).
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 квітня 2013 р. № 247 «Про внесення змін до Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 29, ст. 996).
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 р. № 401 «Про внесення змін до Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 50, ст. 1603).
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 1 липня 2016 р. № 400 «Про внесення змін до Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 54, ст. 1894).
9. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 січня 2017 р. № 10 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 8, ст. 246).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 липня 2018 р. № 486-р
Київ

Про передачу єдиного майнового комплексу
державного підприємства
«Укресурси» до сфери управління
Фонду державного майна

- Передати єдиний майновий комплекс державного підприємства «Укресурси» (код згідно з ЄДРПОУ 20077743) до сфери управління Фонду державного майна у зв'язку з прийняттям рішення про приватизацію.
- Фонду державного майна утворити комісію з питань передачі майна державного підприємства «Укресурси», включивши до її складу представників Міністерства економічного розвитку і торгівлі, Міністерства екології та природних ресурсів, Міністерства фінансів і Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 липня 2018 р. № 489-р
Київ

Про оголошення конкурсного відбору
голови правління публічного акціонерного
товариства «Державна акціонерна компанія
«Ліки України»

Оголосити конкурсний відбір на посаду голови правління публічного акціонерного товариства «Державна акціонерна компанія «Ліки України».
Заяви від осіб, що виявили бажання взяти участь у конкурсному відборі, приймаються протягом 30 календарних днів після дати оприлюднення оголошення про проведення конкурсного відбору на зазначену посаду.
Конкурсний відбір проводиться протягом 30 календарних днів.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 липня 2018 р. № 490-р
Київ

Про реорганізацію науково-дослідного
центру Збройних Сил України
«Державний океанаріум»

- Погодитися з пропозицією Міністерства оборони щодо реорганізації науково-дослідного центру Збройних Сил України «Державний океанаріум» шляхом його приєднання до Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія» (м. Одеса).
- Витрати, пов'язані з виконанням пункту 1 цього розпорядження, здійснити в межах асигнувань, передбачених у державному бюджеті Міністерству оборони.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ

Кіровоградська регіональна торгово-промислова палата спільно з Кіровоградською митницею ДФС проводить 02 серпня 2018 року о 12-00 год. за адресою: 25022, м. Кропивницький, вул. Преображенська, 79-А, кім. 215 аукціон з продажу майна, що перейшло у розпорядження митниці.

Номер лота	Найменування майна, його характеристика, місце знаходження	Одиниця виміру	Кількість	Вартість майна за оцінкою суб'єкта оціночної діяльності (грн.)
1	Одна комплектна пакувальна лінія «benhil» у кількості 1 шт., яка складається з: — однієї повністю автоматично пакувальної машини «benhi cartomart 8562» для додаткового пакування брикетів в обгортальний картонний короб; —однієї повністю автоматичної системи керування роботи лінії; — одного універсального напіваавтоматичного пакувальника у картонні короби «benhil» тип 8507. Пакуваль-но-фасувальний автомат «benhil» німецького виробництва, обладнаний системною панеллю для автоматизації виробництва, призначений для фасування харчових продуктів (вершкове масло, маргарин, спред тощо) в брикети різних форматів, обгортання пакувальним матеріалом та укладкою в гофрокартонні ящики вагою до 10 кг. Продуктивність шт/хв-195-220. Об'єм пакувального матеріалу гр.100-250. Розмір мм 4200*2800*200. Обладнання не експлуатувалося	шт.	1	31174649

Стартова ціна продажу 31 174 649 грн., з урахуванням ПДВ.
Майно знаходиться за адресою: м. Кропивницький, вул. Лавандова (Торези), 27-б. Ознайомитись з майном можна щоденно за попередньою домовленістю з організатором аукціону з понеділка по п'ятницю з 10-00 до 17-00 год., перерва з 13-00 до 14-00 год за місцезнаходженням майна.
Учасники аукціону сплачують реєстраційний внесок 17 грн. шляхом безготівкових розрахунків на р/р 26000052906524 в Кіровоградській філії ПАТ «Приватбанк» в м. Кропивницький, МФО 323583, отримувач Кіровоградська регіональна торгово-промислова палата, код ЄДРПОУ 02944863.
Прийом заяв на участь в аукціоні разом з документом про сплату реєстраційного внеску проводиться за адресою: м. Кропивницький, вул. Преображенська, 79-А, та закінчується за три робочі дні до початку його проведення.
Організатор аукціону: м. Кропивницький, вул. Преображенська, 79-А, тел. (0522) 35-18-56, (050) 488-44-43; з 9-00 год. до 18-00 год., крім вихідних (субота, неділя)

Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Ерешко Дар'ю Сергійвну, 27.10.1996 р.н., яка мешкає та зареєстрована за адресою: с. Бетманове (Красний Партизан) Ясинуватського району Донецької області, як обвинувачену у кримінальному провадженні за ч. 1 ст. 258-3 КК України.
Судове засідання відбудеться 31 липня 2018 року о 16-00 год. за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Кафедральна, 4, кабінет №12.
З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розпорядження обвинувачена вважається належним чином ознайомлена із її змістом.
Суддя О. В. Семенко

Приватний нотаріус Горова Я. О., Гуляйпільського районного нотаріального округу Запорізької області (м. Гуляйполе, пл. Героїв України, буд.17, кв. 2, Гуляйпільського району Запорізької області) запрошує Онучко Андрія Вікторовича прибути до нотаріуса в строк до 18.08.2018 року для прийняття спадщини на майно померлої Онучко Ніни Петрівни. У разі неявки у вказаний строк, свідоцтво про право на спадщину буде видане спадкоємцям, які своєчасно прийняли спадщину.

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Агеєва Андрія Євгеновича, як обвинуваченого в судове засідання по кримінальній справі № 426/11233/17 за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Агеєва Андрія Євгеновича за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 31 липня 2018 року о 15.30 годині.
У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.
Справа розглядається колегією суддів: **головуючий суддя Попова О. М., судді Осіпенко Л. М., Юрченко С. О.**

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Андріянова Олександр Олександровича, як обвинуваченого в судове засідання по кримінальній справі № 426/11865/18 за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Андріянова Олександра Олександровича за ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 КК України на 31 липня 2018 року о 15.15 годині.
У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.
Справа розглядається колегією суддів: **головуючий суддя Попова О. М., судді Осіпенко Л. М., Скрипник С. М.**

Повістка про виклик підозрюваного при здійсненні спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №22016160000000145 від 17.06.2016 за ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст. 263, ч. 3 ст. 27, ч. 1 ст. 263 КК України
Підозрюваний Дерусов Сергій Григорович, 15.12.1971 р.н., зареєстрований за адресою: м. Одеса, вул. Академіка Корольова, 48/1, кв. 87, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 297-5 КПК України Вам необхідно з'явитись до слідчого СВ УСБУ в Одеській обл. Катушенка С. В. за адресою: м. Одеса, вул. Єврейська, 43, р.т. 0487792431, о 10 год. 00 хв. 23.07.2018 для допиту як підозрюваного та о 10 год. 00 хв. 24.07.2018 для ознайомлення із матеріалами спеціального досудового розслідування. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у статтях 138-139 КПК України.

Печерський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Приказюка Анатолія Васильовича, 25.12.1980 р.н. (останнє відоме місце проживання: вул. С. Лазо, 28, м. Симферополь, АР Крим), у вчиненні злочинів, передбачених ч. 4 ст. 191 КК України в підготовчє судове засідання, яке відбудеться 6 серпня 2018 року о 12 год. 00 хв. Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.
Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Печерського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-а, каб. 11, **під головуванням судді Білоцерківця О. А.**
У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням.

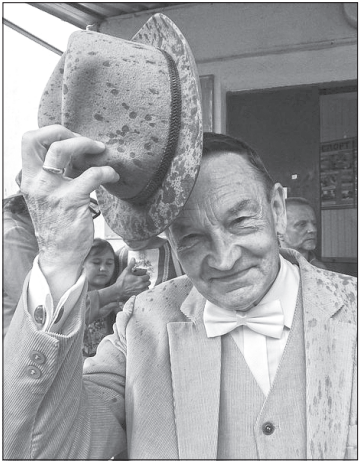
Розгляд апеляційної скарги прокурора групи прокурорів у кримінальному провадженні Генеральної прокуратури України Шевчука В. П. на ухвалу Голосіївського районного суду м. Києва від 22 травня 2018 року у кримінальному провадженні №42016000000002626 щодо Власенка А. П., обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України відкладено на 18 липня 2018 року о 15 год. 30 хв. в приміщенні Апеляційного суду м. Києва за адресою м. Київ, вул. Солом'янська, 2-а.
Головуючий суддя Кепкал Л. І.

Втрачений паспорт СМ 222541,
виданий Переяслав-Хмельницьким МРВГУ МВС України в Київській області
7 липня 2000 року
на ім'я Погасій Олени Василівни,
вважати недійсним.

Втрачений Договір купівлі-продажу квартири
за адресою: м. Київ, вул. Ушинського, 14Б, кв.121 від 10 грудня 2014 р., зареєстрований в реєстрі за № 2831 приватним нотаріусом Сліпченко А. В., **вважати недійсним.**

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Рівненський Поділ повернув у 1920-ті роки

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

СВЯТО ВУЛИЦІ. Днями в центрі сучасного Рівного можна було потрапити майже на сотню років тому. Тут на святі однієї з найстаріших вулиць — Поштової, яке цього року відзначили в'їгте, лунали ретромотиви, працювали з десяток найрізноманітніших виставок і панувала атмосфера 1920—1930-х років. Її новий імідж підтримували не лише музейники та майстри вжиткового мистецтва, а й прості рівняни, які залюбки перевтілювалися у городян минулої епохи.

Рівненський міський голова Володимир Хомко навіть одразу не впізнав багатьох знайомих. Серед них і таємнича незнайомка, донька всесвітньо відомого художника Георгія Косміаді Надія, яка через багато десятиліть на схилі віку повернулася до міста свого народження й віддала нам частину спадщини батька. Навіть злива не завадила колоритному дійству, яке було зіткане з любові. А коли ще ви отримаєте такі неповторні емоції й фото, які рівняни залюбки поширюють в інтернеті вже другий день?!

У Львові грають Моцарта

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

СВЯТО МУЗИКИ. Упродовж десяти днів у Львові триватиме міжнародний фестиваль класичної музики LvivMozArt. Його організували вдруге.

«1808 року молодший син Вольфганга Амадея Моцарта Франц Ксавер приїхав з Від-

ня до Львова, щоб присвятити себе творенню та подальшому розвитку музичних традицій, — зазначила засновник та арт-директор фестивалю Оксана Линів. — Як він згуртував навколо себе тодішню мистецьку та суспільну еліту міста, так і ми збираємося на 10 насичених подіями днів — для втілення нових ідей, пошуку вражень і неза-

бутніх емоцій для всіх учасників та слухачів фестивалю».

Учасники цього великого музичного свята виступатимуть не лише у Львівському національному театрі опери та балету ім. С. Крушельницької. Як поінформували у прес-службі міської ради, фестивальними місцями стануть також палац Потоцьких, трамвайне депо, Свірський

замок, новозбудований тимчасовий концертний майданчик Mozart Arena. Організатори нинішнього музичного свята обіцяють прем'єри, експериментальні проекти, виступи визнаних зірок міжнародного масштабу, відкриття нових імен. У програмі LvivMozArt — симфонічні та камерні концерти, опери, звучатиме духовна музика тощо.

Готуй шапку влітку

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

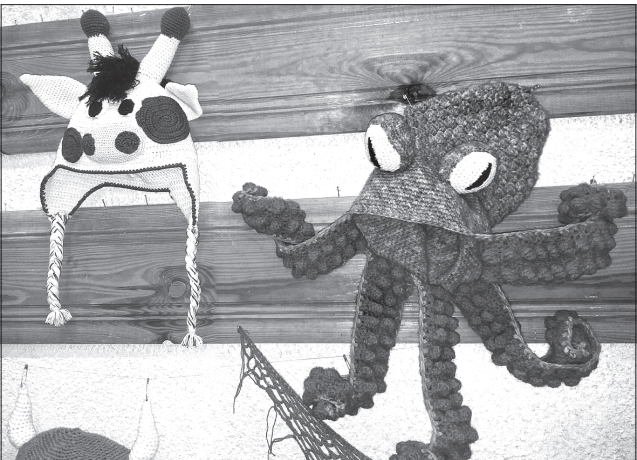
ОСЬ ТАК! Із таким жартиливим девізом у приміщенні Шосткинської центральної бібліотеки імені Л. Толстого на Сумщині відкрилася виставка головних уборів місцевої майстрині Надії Шевцової. На перший погляд, ніби нічого незвичайного, але кожен з експонатів настільки незвичний і креативний, що відвідувачі не приховують захоплення майстерністю землячки. Адже то не просто головні убори, а шапки у вигляді жирафа, восьминога, рибальської сіті тощо, не кажучи про звичайні жіночі капелюшки, лицарські шоломи і навіть у формі звичайнісінької комбінації... з трьох пальців.

Шапки майстриня плете звичайним гачком, деякі —

Плетені головні убори Надії Шевцової у вигляді тварин діти не хотіли знімати

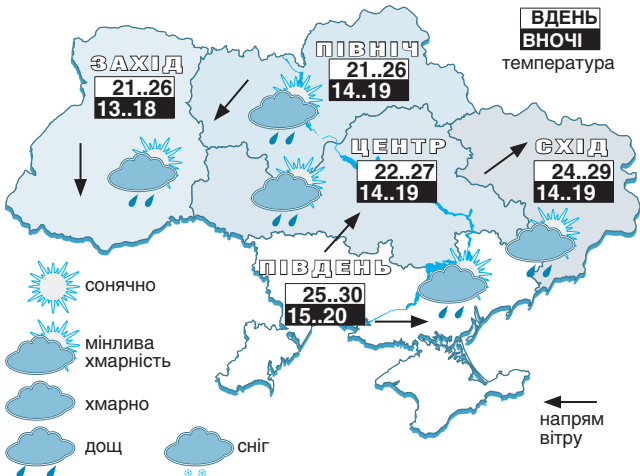
руками, не використовуючи спеціальних інструментів. За її словами, на такий експеримент надихнули вироби представниць жіночого клубу «Відрада», що в сусідньому Вороніжі, який очолює невтомна

Ніна Полякова. Це вже четверта персональна виставка Надії Анатоліївни, хоч до цього виготовляла незвичні види варення, а тепер захопилася образами немовлят для фотосесій.

До слова, на виставці облаштовано фотозону, де відвідувачі можуть зробити світлинку на згадку в тому чи іншому головному уборі, що викликає особливі неповторні враження.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 19 ЛИПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+14 +19	+21 +26	Черкаська	+14 +19	+22 +27
Житомирська	+13 +18	+21 +26	Кіровоградська	+14 +19	+23 +28
Чернігівська	+14 +19	+21 +26	Полтавська	+14 +19	+23 +28
Сумська	+14..19	+21 +26	Дніпропетровська	+14 +19	+24 +29
Закарпатська	+14 +19	+23 +28	Одеська	+15 +20	+25 +30
Рівненська	+13 +18	+21 +26	Миколаївська	+15 +20	+25 +30
Львівська	+12 +17	+21 +26	Херсонська	+16 +21	+25 +30
Івано-Франківська	+12 +17	+21 +26	Запорізька	+15 +20	+24 +29
Волинська	+13 +18	+21 +26	Харківська	+14 +19	+24 +29
Хмельницька	+13 +18	+21 +26	Донецька	+14 +19	+24 +29
Чернівецька	+13 +18	+21 +26	Луганська	+14 +19	+24 +29
Тернопільська	+12 +17	+21 +26	Крим	+15 +20	+24 +29
Вінницька	+13 +18	+22 +27	Київ	+16 +18	+24 +26

Укргідрометцентр

На ставці «Вервольф» шукатимуть підземелля

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ПОГЛЯД У МИНУЛЕ. На ставці «Вервольф» неподалік Вінниці, яка входить до історико-меморіального комплексу пам'яті жертв нацизму, проведуть дослідження, які підтвердять або спростують наявність на її території підземелля. Протягом 1942—1943 років Гітлер перебував тут тричі — загалом понад чотири місяці. За останні десятиріччя про «Вервольф» написано чимало книжок. Однак вона досі оповита таємницями. Як повідомила директор обласного краєзнавчого музею Катерина Висоцька, до якого входить історико-меморіальний комплекс, вже цього року планують розпочати георадарні дослідження без проведення земляних робіт. Так буде визначено і документально підтверджено, чи справді є на території комплексу підземні приміщення.

«Річ у тому, що досі триває полеміка між дослідниками стосовно того, якою була ставка «Вервольф» і чи були підземні споруди, чи лише наземні. Зокрема, дослідник Мартін Богарт з Бельгії свого часу приїздив сюди і, на його переконання, тут були лише наземні будівлі», — зазначила вона. А завідувач історико-меморіального комплексу пам'яті жертв нацизму Сергій Гареник зауважив, що за радянських часів, у 1989—1990 роках, на території ставки проводили дослідження в межах наукової програми «Гермес», дані яких засекречено. Розкопками тоді керував професор московського геолого-розвідувального інституту Леонід Бобровніков. Науковці сканували товщу землі, було пробурено свердловини, проводили ультразвукове дослідження. Але несподівано всі роботи згорнули. В одному з інтерв'ю Леонід Бобровніков підтвердив наявність під «Вервольфом» порожнеч до 15 метрів завглибшки. Тож чи є підземелля на території ставки, цікаво не лише науковцям, а й численним туристам, які завертають сюди.

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, 157) розглядає кримінальне провадження №233 /2955/18 за обвинуваченням Рибальченка Г.О. за ч. 1 ст. 258-3 КК України. Обвинувачений Рибальченко Григорій Олександрович, 24.07.1961 року народження, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Токарева, 12/15, викликається до суду на 10 годину 00 хвилин 03 серпня 2018 року (корп. № 1, каб. №12), для участі у підготовочному судовому засіданні. Ухилення від явки на виклик суду обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Суддя Т.Б. Сітніков